

[1989.]

NAUČNA BIBLIOTEKA
52000 PULA
Gupčeva 2

PET PULSKI OMLADINSKI DURNALIN

GLASILO OPĆINSKE ORGANIZACIJE SSOH PULA

Cijena 2000
DINARA

BROJ 13.

Sub ä Nj - 1989.

u ovom broju:

- **INK** — 6/7
- **Opisanje** — 5
- **ROCK** — 9/10
- **FANZINI** — 11/12
- **ABRAKSAS** — 11/12

pula to je?

OBJAŠNENJE OVE SličICE
POGLEDAJ NA STRANICI 4.

OVO JE 13. BROJ OMLADINSKOG LISTA "PET". POZNAJETE LI DON QUIJOTA ? TO JE ONAJ GOSPODIN (izmislio ga je izvjesni Miguel de Cervantes Saavedra, davno), KOJI SE U TOČNO 13. GLAVI ISTOIMENOG ROMANA OBRAČUNAVA S VJETRENJAČAMA. ŠTO JE PETICA GOSPODINU DON QUIJOTU I ŠTO JE GOSPODIN DON QUIJOTE NJOJ- THAT IS A QUESTION !

Nastavak na 3. strani

ONI ČEZNU ZA MIROM,
ALI GE OKRUŽUJU RATOM!
TRAŽE LJUBAV, ALI GADE
MRŽNJU!

AKO JE ČOVEK RAZU-
MANI ONDA JE SAM GVE-
MIR OGREZAO U
LUDILU!

mini
• vodič za brucoše

-str.4

18
1992 N-48-EM.2

Mjesec Maj (tzv mjesec mladosti) '89.

Ovogodišnja majska zbivanja u organizaciji općinske konferencije SSO bila su nešto drugačija nego ranijih godina. Vidjeli ste i sami, a mi samo bilježimo: "... smotre, izložbe, igre, koncerti predstave, dječji programi, folklor, trke, rock & ... video..."

SMOOOTRA

U Omladinskom domu »Uljanik« 6. svibnja održana je smotra stvaralaštva mladih općine Pula. U dvosatnom programu nastupila je 21 scenska i plesna grupa, recitatori, folklorne sekcije, vokalnoinstrumentalni sastavi i instrumentalni solisti. Žiri su sačinjavali Biserka Gošev, Milan Dovljanović i Viliam Macuka (koji nije bio prisutan). Oni su imali zadatak da izaberu najbolje izvođače koji će ove godine zastupati Pulu na Festivalu mladih ZO Rijeka. Svrha smotre omladinskog stvaralaštva je okupljanje i druženje mladih, te predstavljanje svega onoga što su stvorili na umjetničkom planu u toku godine. Na taj se način izdvajaju najtalentiraniji i najbolji koji priznanjima i nagradama dobivaju veći elan za buduću rad i šansu medijskog uspjeha. Ove godine tu su mogućnost zaslužili:

1. recitacija Vesne Parun »3 sonete Branku Čopiću povodom tragične smrti« koju izvodi simpatična Sandra Smoljan, učenica COUO »Vladimir Božac« pod vodstvom prof. Meri Dragičević.
2. solo ples Barbare Labinjan oduševio je publiku. Plesala je uz muziku Karen Kamon »Manhunt« sa albuma »Fleshdance«. Inače Barbara je članica grupe »Time«.
3. Plesna grupa KUD-a »Uljanik« s točkom »La isla bonita«. Cure su bile dobro odjevene za nastup, jedina zamjerka je da je pjesma možda izašla iz mode.

FOTO: EDUARD STRENIJA

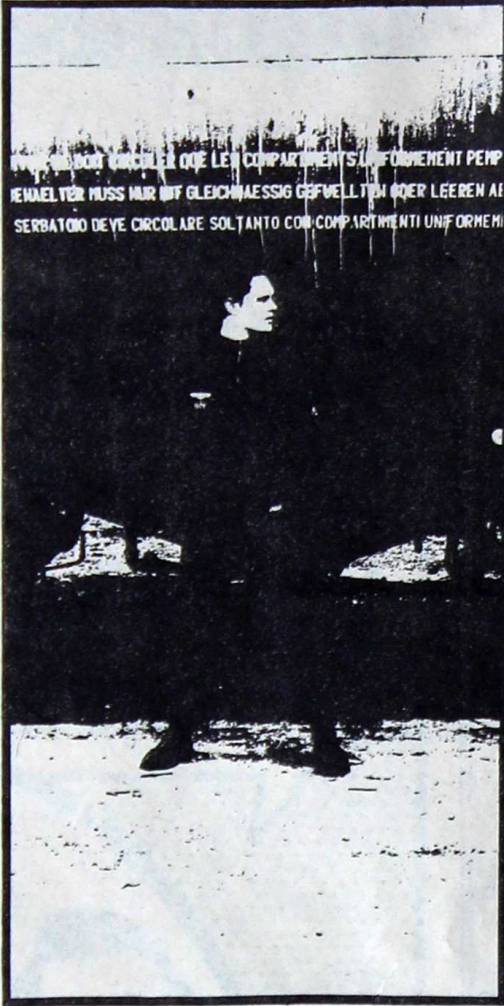
4. Plesnu grupu »Time« pratio je neodoljivi Michael Jackson i »Smooth criminal«. Zgodne cure, zanimljiva koreografija i kostimi (crni mantili i šeširi efektno su se uklapali u sam ugođaj pjesme). Za ovaj uspjeh kriva je njihova poletna i uporna voditeljica Dinka Melić.
5. Dino Valić svojom pjesmom »Srce« također će predstavljati naš grad u Pazinu. Dina ćete sresti u »Uljaniku« gdje okuplja sve one koji pišu i vole poeziju.

FOTO: NEVAD IKIĆ

FOTO: IKIĆ NEVAD

6. »S one druge strane horizonta« pjesma je mlade Ane Lovrečić. Poželimo joj puno uspjeha u pisanju i prezentiranju svojih pjesama.

7. Helena Banković odlazi u Pazin sa svojom pjesmom »Dodir«.

8. Scenska grupa COUO ITK »Vladimir Božac« nasrijala je i razvedrila gledaoce svojom »Clementaine«. Bez sumnje bili su najoriginalniji ove godine. Kako kažu, imali su već dosta nastupa i to sve na engleskom jeziku. Good luck »Clementaine«!

9. Folklorna sekcija KUD-a »Uljanik« sa svojim »Vlaškim igrama« zaslužno putuje u Pazin.

10. Vokalno instrumentalna grupa KUD-a »Uljanik« odvela nas je svojom kompozicijom »It now or never« u dobre, stare šezdesete. Mame i tate sjetite se tih prohujalih godina i mladosti. Kako je tada dinar stajao, da li je klečao ili ko danas padao?

11. »Forsaž 4« predstavili su se pjesmom »Let it be« nezaboravnih Beatlesa.

12. Roženice instrumentalnih solista KUD-a »Uljanik« začule su se u ambijentu kojeg svake subote i petka okupira disco muzika i prolazni idoli.

13. Aktiv SSO Udruženja Roma svojim tradicionalnim folklorom izazvalo je interesovanje publike koja se pomalo uživala u tople boje i tonove njihova melosa. Vrhunac je bio ples male Romkinje koja je svojom ljupkošću očarala sve prisutne. Osim pomenutih općinu Pula u Pazinu će predstavljati i Dramska radionica Inat, plesna grupa, te literat Šuger Beatrice iz OŠ »Neven Kirac«.

Samo izvođenje programa nije teklo onako kako se očekivalo. Neki su i u zadnji čas odustajali npr. KUD »Mate Balota«, čakavčići iz OŠ »Neven Kirac« i dr. i na taj način remetili redosljed izvođača. Publika je bila nemirna – Recitacije se gotovo nisu čule jer mikrofon je bio kod voditeljice programa. Inače, nastupi mladih bili su raznoliki i nimalo dosadni.

Uz malo bolju i organiziraniju pripremu druge bi godine mogli očekivati puno bolju i kvalitetniju smotru.

Na kraju svim izvođačima želimo sretan put i nastup u Pazinu, a ostalima, koji su imali manje sreće poručujemo da marljivo rade i uče za sljedeću smotru, jer možda baš njih čeka pobjeda i uspjeh.

Helena Banković

POVODOM 5. SEPTEMBRA DANA LIVNICE «KIKINDA» LITERARNA SEKCIJA KUD-a »LIVAC«

raspisuje KNJIŽEVNI KONKURS

za neobjavljene pesme mladih stvaralaca do 30 godina sa područja SFR JUGOSLAVIJE

Uslovi konkursa:

1. Po tri neobjavljene pesme u tri kucana primerka (sa jezika naroda i narodnosti obavezan je prevod na srpskohrvatski jezik) dostaviti organizatoru.
2. Radovi se dostavljaju pod šifrom, s tim što se rešenje šifre dostavlja istovremeno sa radom, ali u posebnoj koverti.
3. Za najbolje ostvarenje dodeliće se sledeće nagrade:
I nagrada 300.000
II nagrada 250.000
III nagrada 200.000
4. Posebno PRIZNANJE biće dodeljeno jednom autoru rada koji svojom tematikom govori o radnom čoveku.
5. Predsednik žirija će na DAN LIVNICE (5. septembra) uručiti nagrade.
6. Rok za slanje radova je 15. juni 1989. godine
7. Radove slati na adresu: KUD »Livac« Beogradski put bb, 23300 Kikinda (sa naznakom za »književni konkurs«).

KULTURNO PROSVJETNI SABOR HRVATSKE VIJEĆE SAVEZA SINDIKATA HRVATSKE

raspisuje NATJEČAJ

za sudjelovanje na književnim susretima radnika, studenata i učenika SR Hrvatske koji se održavaju u okviru Susreta »Radničko kulturno stvaralaštvo«.

Na natječaju mogu sudjelovati svi radnici, studenti i učenici koji se bave književnim stvaralaštvom, kao predstavnici literarnih sekcija radnih organizacija, škola i fakulteta, ili kao pojedinci.

Na natječaju se sudjeluje:

- poezijom (5 pjesama)
- kraćom prozom (novela, pripovjetka, ulomak iz romana)
- dramskim tekstom
- kritičko-esejističkim radovima

Radovi se šalju otipkani pisacim strojem u pet primeraka s kratkim bio-bibliografskim podacima i adresom. Radove treba poslati do 15. 09. 1989. godine na adresu:

KULTURNO PROSVJETNI SABOR HRVATSKE Odbor za knjigu »Za književni natječaj« 41000 ZAGREB, Socijalističke revolucije 17/III

Rukopisi se ne vraćaju.

Izbor sudionika Književnih susreta izvršit će Stručna komisija na osnovi prispjelih radova.

Autori izabranih radova bit će pismeno obavješteni i sudjelovat će na Književnim susretima što će se održati u studenom 1989. godine.

neka LONDON bude RAJ

Na programu je 168. epizoda Dinastije! Neću ni pitati koliko još...

Nekakav čudak u noćnom programu glumi satiračara: Biti narod nije lako (imamo preko 6 miliona nezaposlenih i oko milion simpatizera) u nekim krajevima uspjeli smo više da zaštitimo prirodu nego u drugim ljudje!... I on to zove satikom! Valjda bi se sada trebalo pitati 'ko mu je dao, 'ko ga je snimio, 'ko mu je platio – jeben ti, i oni se još prijete nama koji ne plaćamo pretplatu. Znači... na programu nije bilo ništa za mene... nisam bacio Te-Ve kroz prozor. Pored sveg smeća nećemo valjda i televizore kroz prozor... Uz svu šporkecu za sada još nisam uočio televizore razbacane po ulicama. Stari špaheri, automobilske gume, dječja kolica, daske, napušteni automobili, pišalina, govna, ambalaža razna... to da, ali Te-Ve...!? Mislim (nije provjereno) da u posljednjoj akciji čišćenja zvanog »Neka London, pardon, (Pula) bude raj« nije otkriven ni jedan napušten ili odbačen televizor. Akcija je zahvatila vrlo široko područje grada, sudionika je bilo, ma čujte bilo ih je... i nisu... nisu našli ni jedan Te-Ve aparat, što će reći da se u ovom gradu pažljivo selekcionira smeće; koje ide u školjke, koje u kante-kontejnere, a koje na ulicu. A ne možeš s televizorom na ulicu!

I tako akcija »Neka Pula bude raj, anke London« pokazala je, uvidjeli smo, narod neka se srami, nije izašao na ulice, a možda je i bolje... što će narod na ulici. Moglo bi se to shvatiti kao protest ili štrajk, ne daj bože demonstracije... A bio bi to i nepromišljen politički potez: zamisli, izašao narod na ulice 13. svibnja, na dan službe bezbjednosti. I tako to... Pitali su ljudi... »A šta ćemo nakon 13. maja – nakon akcije čišćenja grada... A... šta ćemo – pa vidite i sami.

Ili ste na trenutak pomislili da će se nešto promijeniti. Da li je itko iskreno mislio da će se nakon akcije »Neka Pula bude raj, može i London« bilo što promijeniti. Pardon! Da li su Pula ili London drugačiji nakon 13. 05. 1989.

MARIO BENČIĆ

KAKO TO RADE U BRODU

Prvo je bio »BOL« (Broda omladine list) i izlazio je kao podlistak u Brodskom listu (službeno glasilo SSRN-a). Zatim je prestao izlaziti, kao što se to obično dešava s podlistcima, separatima i sličnim.

1986. Centar mladih SlavonSKI Brod pojavio se kao izdavač omladinske novine (osnivač je bio šematski određen: OK SSOH). Nazov je »LOB« (list omladine Broda). Riječ »lob« engleskog porijekla označuje otprilike prebacivanje lopte preko igrača (golmana) iz suptrotnog tima; glagol »lobovati« (podrobnije u rječniku tudica).

Evo nekoliko važnijih i nekoliko nevažnijih podataka o »LOB«-u: Formata je istog kao Pet-ica, broj stranica isti, kvalitet papira na kojem se štampa isti. Tiraž 3000. Do sada izašlo preko 20 brojeva. Izlazio je skoro svaki mjesec. U zadnje vrijeme izlazi svaki drugitreći. Nije zabranjivan. Novac za štampanje u cijelosti i redovno obezbjeđuje spomenuti Centar mladih. Još zapošljava i dva profesionalca u redakciji: urednika (koji unutar CeM-a ima i druge funkcije-voditelj omladinskog kluba) i desk urednika (kojem je to jedina funkcija).

Prodaje se na Vjiesnikovim kioscima i kolportazom. (Jednom je na kioscima prodano čak 16 komada). Glavni kolporter Šekli svojevremeno je koristio parolu »Bolje LOB nego grob«. Inače je uspijevao u jednom danu prodati i po 500 primjeraka. Prilikom jednog broja, na glavnoj raskrsnici zaustavljao je sudjskom pištaljkom automobile nudeći im »LOB«. Zatim su njegovu rabotu zaustavili neki drugovi plavi valjda ljubomorni zbog pištaljke. Osim problema distribucije (koji je presudni razlog čitanosti i nečitanosti) dolazilo je i do tipičnih problema oko dozvoljenosti i nedozvoljenosti tema.

U počecima se razmišljalo o obrađivanju teme »big bossova« (socijalističkih kapitalista), ali je do redakcije stigao glas da će navodno gazde, ukoliko ih se ikoliko bude spominjalo po zlu, otkupiti cijeli tiraž još iz štamparije (i onda ga valjda inkvizitorski spaliti) a redakciju i novinare namlatiti.

Tako su lokalni tabui ostali nedirnuti.

I eto, sa tri godine starosti, »LOB« još nije prebolio ni sve dječje bolesti. Tek nedavno je prohodao (jer on se rodio kao prilično tromo dijete socijalizma) i tek uči govoriti bez mucanja. No, u školi će sigurno dobiti samo petice.

F. MATANOVIĆ

IMPRESSUM:

PET – GLASILO SAVEZA SOCIJALISTIČKE OMLADINE HRVATSKE PULA

IZDAVAČ: OPĆINSKA KONFERENCIJA SSOH PULA

SAVJET LISTA: MIRJANA AČIMOVIĆ, MARIO BENČIĆ, SILVA BODLAJ, ANTON CRNOBORI, ALDO KLIMAN (PREDSJEDNIK), ELVIS MILETA, SLAVOMIR MILJEVIĆ, LUCIANA PUHAR, DANIELA ROLTA, (ZAMJENIK PREDSJEDNIKA), BRUNO STERMOTIĆ, MILENKO SLADIĆ, JADRANKA VALKOVIĆ, OLGA VISKOVIĆ-MANDIĆ

V. D. GLAVNOG I ODGOVORNOG UREDNIKA: MIRJANA AČIMOVIĆ
REDAKCIJA: MARIO BENČIĆ, BORIS BJELICA, NATAŠA DRAGUN, JELENA GRUJIĆ, IGOR DRAŽIĆ, OLGA VISKOVIĆ-MANDIĆ, NADAN ROJNIC
SURADNICI: MORANA ALAČ, VALNA BASTJANČIĆ, NATASA GALO, SILVANA FABLE, INES HORVAT, ŠKUFELIĆ, VLADIMIR A. MILIĆ, BREZA ŽIZOVIĆ, TIJEVENKO PETRIĆ, HELENA BANKOVIĆ, IRENA PALIŠKA, ZDENKA MIŠURA, DRUBRAVKA TATIĆ, MILADEN KOSANOVIĆ, DRAŽEN MAJIĆ, IGOR ZIROJEVIĆ, OBRAD VUKOJEVIĆ, MORENA SINČIĆ, EDUARD STRENIJA, SAŠA RAKEŽIĆ, NEVAD MALJKOVIĆ, DENIS NAD, IGOR KARASI, SANDRA VITALJIĆ, ROBERTA MATKOVIĆ i mnogi drugi.

GRAFIČKI I TEHNIČKI UREDNIK: NADAN ROJNIC

TISAK: »NOVI LIST« RIJEKA TIPOGRAF RIJEKA
ADRESA REDAKCIJE: JOAKIMA RAKOVCA 12 Pula
TELEFON: 22-967/052

PRILOZI SE NE VRAĆAJU!

RJEŠENJEM REPUBLIČKOG KOMITETA ZA INFORMIRANJE SRH LIST JE UPISAN U EVIDENCIJU JAVNOG GLASILA POD BROJEM UP – 427-2/83

Pet je oslobođen plaćanja poreza na prometu.

ASTERIX i OBELIKS SU NAPUNILI 30 LET

ISKOSSA...

Nastavak UVODNIKA sa naslovne strane

NE MOŽEMO SE SJETITI KAD JE TO BILO, ALI POUZDANO ZNAMO DA SMO SE U JEDNOM OD OBJAVLJENIH TEKSTOVA VEĆ PITALI: ŠTO I KAKO ? ČEMU OVA NOVINA ? ZAŠTO UOPĆE RADIMO OVAJ POSAO ? DA LI JE TO NAŠA PRIVATNA STVAR, ILI POSTOJANJE PETICE IMA ŠIREG DRUŠTVENOG ZNAČAJA ? DA LI JE OVA NOVINA, RECIMO, POTREBNA SVOME IZDAVAČU - OPĆINSKOJ KONFERENCIJI SAVEZA SOCIJALISTIČKE OMLADINE HRVATSKE - PULA ? DA LI LJUDI KOJI U TOJ KONFERENCIJI OBAVLJAJU PROFESIONALNE FUNKCIJE SMATRAJU DA PETICA IKOME TREBA (u tom prebrojavanju polazimo od njih) ? DALI CJELOKUPNO OPĆINSKO OMLADINSKO PREDSEDNIŠTVO IMA IKAKVO MIŠLJENJE, PA ONDA I IKAKAV STAV O OVOJ NOVINI ? MOŽE LI ONO, PREDSEDNIŠTVO, TAJ STAV ARGUMENTIRATI, OBRAZLOŽITI, MOŽE LI, UOPĆE, O PETICI NEŠTO REĆI ? MOGU LI O NJOJ NEŠTO REĆI ONI KOJI SU JE DO SADA FINANCIRALI (budžet Skupštine općine) ?

OVO JE FATALNI, 13. BROJ PETICE. MOŽDA UJEDNO I NJEN POSLJEDNJI BROJ. U TOKU NAREDNOG MJESECA O BUDUĆNOSTI PETICE ODLUČIVAT ĆE SVI KOJI SU ZADUŽENI ZA BUDUĆNOST: PREDSEDNIŠTVO OK SSOH - PULA, DPO PULE, SAVJET LISTA I NADAMO SE, JAVNOST. O PETICI - NJENOJ KONCEPCIJI, PROŠLOJ I BUDUĆOJ, NJENOJ ORGANIZACIJI, DISTRIBUCIJI, KOMUNIKATIVNOSTI, O NJENIM PREDNOSTIMA I NEDOSTACIMA RASPRAVLJAT ĆE OSOBE KOJE ZNAMO (imenom i prezimenom) ILI NE ZNAMO (osim po funkciji koju obavljaju). MI ZNAMO DA NISMO NAJBOLJA NOVINA U OVOM DIJELU EVROPE, PA NI NAJBOLJA OMLADINSKA NOVINA U OVOJ ZEMLJI. NAMA JE DRAGO ŠTO NAM SADRŽAJ STRANICA NEPREKIDNO USPOREĐUJU S POLETOVIM, STARTOVIM, NEW YORK HERALD TRIBUNE OVIM I TAKO DALJE, PREMDA OD SAMOG POČETKA ZDUŠNO ZAGOVARAMO USPOREĐIVANJE PETICE JEDINO S OMLADINSKIM NOVINAMA KOJE IZLAZE U GRADOVIMA SLIČNE VELIČINE I ZNAČAJA (Pula, oprost, mi znamo da si Ti jedna i jedinstvena, da Ti nema ravne, da si neponovljiva, ali ipak ...).

MI VEĆ TRINAESTI PUT TRAZIMO SVOJU ŠANSU. NAIME, MI ZNAMO DA SE MOŽE I BOLJE NEGO PIŠEMO, ALI JEDNAKO TAKO ZNAMO DA SMO IZ BROJA U BROJ SVE BOLJI I SVE SADRŽAJNIJI. JOŠ UVIJEK SMO - MLADI. A MLADOST JE, KAKO JE ZNAO JOŠ I VOLTAIRE, UPRAVO ONA MANA KOJOJ JE PREDNOST DA SE IZ DANA U DAN (čitaj: iz broja u broj) PRETVARA U VRLINU !

ONI KOJI SU SE DO SADA NAJVIŠE BAVILI PETICOM - NJEN IZDAVAČ I NJEN SAVJET - DO SADA SU NAM KOMPLIMENTIRALI (drugi), ODNOSNO ZAMJERALI (prvi):

- ŠTO NOVINA NE PRATI (u dovoljnoj mjeri) AKCIJE SSOH (kojih, inače, ima u više nego dovoljnoj mjeri !);
- ŠTO SE NOVINA SUVIŠE BAVI PITANJIMA KULTURE U NAJUŽEM SMISLU (koje je, mislimo kulture, i inače suviše u našim životima !);
- ŠTO NOVINA KRITIČKI PIŠE I O SAMOM IZDAVAČU (koji je, inače, bespriječan u svojim riječima i djelima !);
- ŠTO NOVINA IMA VELIKU REMITENDU (to je ono što od svakog broja PETICE ostane neprodano i što je PETICA u međuvremenu svojim vlastitim snagama, neprofesionalnim, smanjila sa 68 na 10-15 posto !);
- ŠTO PETICA IMA IZRAZITO MALI BROJ SURADNIKA I ČITALACA (koje se, ove druge, stječe isključivo vremenom - vidi ponovo podatke o remitendi ! - dok je onih prvih u proteklih dvanaest brojeva bilo nešto više od stotinu, samo u dvanaestom broju ima ih 26 !)

IZ OBIČNO DOBRO POZNATIH I POUZDANIH IZVORA SAZNAJEMO KAKO SE ZA SKIDANJE S DNEVNOG REDA - SLUČAJA PETICA - PREDLAŽU ZA SADA OVE VARIJANTE:

- DA LIST VIŠE NE IZLAZI, NEGO DA ZA POTREBE OMLADINSKOG TISKA GLAS ISTRE UBUDUĆE OBJAVLJUJE 1 (slovima: jednu) STRANICU MJESEČNO (što bi, vjerojatno, smanjilo trenutnu remitendu samog Glasa Istre i pridonijelo uspjehu njegovih novih nagradnih natjecanja);
- DA LIST VIŠE NE IZLAZI, NEGO DA SE SREDSTVA KOJA SU DO SAD KORISTENA ZA NJEGOVO IZDAVANJE DAJU OK SSOH - PULA, KAKO BI IH OVAJ (avaj !) KORISNIJE UPOTRIJEBIO - RIJEČ JE O 1,5 STAROJ MILIJARDI PO BROJU (danas) ;
- DA SE O SUDBINI LISTA TEMELJITO RASPRAVI, U TOKU LIPNJA, S ONIMA I ONAKO KAKO SMO OPISALI U GORNJEM DIJELU OVOG TEKSTA.

OVO JE TRINAESTI BROJ PETICE. NAKON NJEGA SLIJEDI OBRAČUN KOD O.K. QUIJOTEJA. DA BI DO OBRAČUNA, NAIME OZBILJNOG RAZGOVORA, UOPĆE DOŠLO, ČLANOVI REDAKCIJE POKRENULI SU ČITAV NIZ AKCIJA (od kojih su neke bile i u povišenom tonu). VJERUJEMO KAKO ONE, MISLIMO AKCIJE, NISU BILE UZALUDNE, TO JEST KAKO SU NEKE SLUŽBENE REAKCIJE NA NJIH (funkcionera SSOH i nekih drugih općinskih funkcionera) BILE KONSTRUKTIVNE, TE ĆE TAKVIMA I OSTATI.

OVO JE PETICA BROJ 13. ZBOG SVEGA ŠTO JE DOVELO DO NJENOG IZLASKA, ONA IZLAZI NA SVEGA STRANICA 12.

redakcija

PET O PET - BR. 15. SRP. 5.

olovna VREMENA

U ovom broju nudimo vam svoje (do jeseni) zadnje viđenje optimistične YU stvarnosti.

Mediji su puni obećanih revalorizacija. I dok političari već zarana oskudijevaju (B. Greganović, predsjednik SK SSOJ, ima plaću 400 starih milijuna, službeni auto i stan od 30 kvadrata, te izjavljuje da bi mogao imati veći stan i bolju lovu) porodilje se razbacuju lovom. Npr. profesorski porodiljski mjesečni sitniš iznosi 50 starih milijuna. Uz podatak da kutija dječje hrane stoji 3 milijuna, a Fructalova voćna kašica (uz sodelovanje z naravo) 400 milja, jasno je da briga za čovjeka u ovoj zemlji počinje odmalena.

Većina beba trenira da opstane uz »kuhinju naših starih«: prženo, brašno, mlijeko + voda.

Sve dobrote kojima stariji obasipaju one na kojima svijet ostaje donose i sve bolje rezultate. Dan maturanata u Zagrebu proslavljen je divljim opijanjem, posipanjem prolaznika brašnom i skakanjem u Manduševac - bunar želja. Nije poznato da li su se želje ostvarile. Ali valjda postaje poznato da sve manja roditeljska i društvena briga za djecu rezultira neželjenim posljedicama.

+++

Kosovo se smirilo: nikom ništa što se čuju glasi da je većina poginulih kontrarevolucionara bila osnovnoškolske dobi: »ORLOVI RANO LETE«

Evo i Pula je napokon dobila svoje... hiljada milijardi vrijedno kazalište. O otvaranju napravljen je dinamičan TV prilog. Zašto je za neke ljude kazalište = dosada ?

U Puli se napokon doznalo »WHO IS WHO«. Po podijeljenim pozivnicama za otvaranje. Najmanje su ih dobili kulturnjaci. Da li je ta vrsta u Puli izumrla ili se računa da je političarima (kojih je bilo u izobilju) kultura ipak potrebna?! Da ne dođe do prenaprezanja sivih stanica ljudima je prikazan dobri stari Ero »sa onoga svijeta«.

Da i turizam ovisi o političkom stanju u zemlji nekima je tek sada jasno - otkazani aranžmani dokaz su da zapadnjaci nisu ludi od želje za avanturizmom. Godišnji odmor žele provesti s nogama u moru, a ne s glavom u torbi.

Kako se čuje na Brionima će se održati big sastanak sa stranim ulagačima. Nadajmo se da san o ekskluzivnom rajju za multimilijardere neće završiti po uzoru na Haludovo. U njegove nekad razvikane hotele sa pustim (planiranim) zvjezdicama sad dolaze dažke eksteriorizacije, sindikalci i noniči, a od bogatih Amerikanaca ni B.

Nestaje li duboko ukorijenjen socijalistički strah od bogačenja (radom) ?

Hoće li se nakon razotkrivanja crvenih ljudi u bijelim vikendicama pokraj plavog mora dopustiti bogačenje radom, a ne funkcijama, utajama i malverzacijama? Privatna inicijativa koja postiže dobre rezultate daje nadu (u bolje prekosutra).

Lijepa je ova zemlja, meni najdraža... nigdje toliko ALGI kao u uvali mog djetinjstva... Očekuje nas »gusto« ljetno. Nema love za brodove filtere, kao što nije bilo za KANADERE ni njihove rezervne dijelove. YU kratkovidnost već postaje poslovična. Dioptrija je sve veća. Glupo je kasnije računati milijarde koje nismo zaradili od turizma i kvadratne kilometre izgorjele šume. No možda možemo profurati ljekovitost ljigavih algi i definitivno se okrenuti TERAPIJA turizmu. Uz slogan: »Bez straha od prekomjerne zabave i kulturne ponude.

Dođite, odmorit ćete dušu i tijelo.«

Po cijeloj Jugi niču djutići u ogromnim količinama. Svaka sličnost s »berjoskama« isključena.

Bajtov institut izračunao je za srpanj inflaciju od 2000%. Zemlja Južne Amerike postaju nam nedostižni uzor stabilizacije.

Neprijatelj nikad ne miruje. Protiv Jugoslavije odavno se vodi specijalni rat koji je kulminirao izborom PJESME EURO-VIZIJE.

Kad nas nisu uspjeli Zapadni Nijemci zaplašiti vizama smišljen je bolji način. Najprije ćemo se (na međunacionalnoj osnovi) pokrviti gdje će se fešta održati, jer bez obzira što je »RIVA« predstavnik RTV Zagreb, Emilijina baba je Srkinja, a čukindžeda Makedonac, s obzirom na tetu Slovenku i njenog razvedenog muža Muslimana s prebivalištem u Crnoj Gori, rezultat je posve neizvjestan. Ne znam hoće li Dujmić proći kao Kecmanović **zbog suradnje** sa stranim silama?

No, nakon ovih (po)vijesti ne treba padati u depresiju. Bez obzira što imamo najskuplji telefonski impuls na svijetu i ekonomsku cijenu kruha od milje u perspektivi, nismo za sve (samo) mi krivi.

Naime više nismo sigurno ni pod kapom nebeskom. Puca po šavovima. Zakrpati se, kažu, više ne može. Hoćemo li slijedeće ljeto dočekati pod suncobranima ili slijedi ŠIŠMIŠ special turizam? Umjesto buzare od rakova, rak kože.

DO JESENI POLJUBAC
OD INES Š. H.

DAJ DA PIJEM, DA SE OPIJEM!

U zbiru tema koje su vezane za omladinu, pionire i mladež općenito, veoma je interesantan problem OPIJANJA (alkoholom, duhanom, kavom, cannabisom, ljeplimom, tabletama...). Spisak tih opijata je dosta velik, a moderno društvo svakim danom proizvodi sve veći broj sintetičkih i alkoholnih sredstava u te svrhe. Posmotrite samo koliko se novih vrsta cigareta svakodnevno pojavljuje na tržištu, a zabrana reklamiranja duhana kao da je zaboravljena; raznim se smicalicama izigrava. Tako su nam novine i TV opet pune reklama za cigarete kao i prije petnaestak godina kada te zabrane nije bilo.

Tražili smo neke konkretnije stvari (broj ovisnika, statistike, intervencije, preventivu) kod raznih: Medicinski centar, Organizacija Crvenog križa, SUP... i dobili razne komentare i sugestije. Od onih deklarativnih fraza o štetnosti opijanja i općenitih opisa uticaja okoline i socijale, do primjedbi da će ta vrsta teksta više služiti reklamiranju and narkomanije nego što će pridonijeti akciji suzbijanja. Mi vam prezentiramo ovoliko, a vi razmislite da li vam ovakvi tekstovi odgovaraju i pišite nam, pljujte nas i recite nam da smo to loše učinili, recite nam što bi trebalo činiti i na koji način o tome pisati.

Recite nam da li ste zadovoljni tretmanom ovog problema u aktivnostima saveza omladine, komunista, socijalističkog saveza, škole, vrtića, milicije, Crvenog križa, MZ, medija (novine, radio, TV, plakati...)... na adresu: Joakima Rakovca 12, Redakcija lista »PET«, 52000 Pula.

započeo sa cannabisom, a dr. Norman Doorenbos daje glavu tvrdeći da cannabis može prouzrokovati genetska oštećenja djelovanjem na kemijsku ravnotežu DNA. Dok debate traju, a potrošnja cannabisa raste, sigurno je da ta droga utječe na plodnost i oštećuje pluća. No, što god ti o tome mislio, zapamti dobro da je najštetnija droga iz grupe B.

AMPHETAMINES (speed, uppers)

Uzmi speed i misliš ćeš da si filozof ravan Sokratu ili da domišljato zadirkuješ kao Woody Allen. U stvari, prijateljima ćeš biti jako dosadan. Kada dođeš kući vjerojatno nećeš biti sposoban da zapišeš. Amphetamines (grupa B) je droga koja je prva bila rasprostranjena pedesetih i šezdesetih godina kao sredstvo za savladavanje nagona. Uzevši u obzir »toleranciju« i amphetamines danas imaju vrlo ograničenu upotrebu u medicini. Amphetaminski sulfatni prašak se može gutati, pušiti ili uštrcavati, ali se najčešće udiše. Amphetamin aktivira osjetila kao što bi prirodno djelovao adrenalin kada bi bio suprotstavljen borbenom gorili. Disanje i rad srca se ubrzava, zjenice šire i tijelo postaje spremno za akciju. Osjećat ćeš se glavni sve dok se ne »spustiš«. Pad izaziva duboku depresiju, tupost, tromost i učestalost i nepodnošljivu glavobolju. Nezakonito proizvedeni amphetaminski prašak sadrži druge kemikalije, često do 85 posto. Kod velikih doza i češće upotrebe ovisnik slabi, javlja se potreba za spavanjem i hranom, slabi otpornost prema bolestima, kosa počinje otpadati, zubi se kvare, a ovisnici dolaze u veliku opasnost od srčanog udara jer amphetamin povisuje krvni tlak.

COCAINE (coca, snow, Charlie, charge, sneeze)

Cocaine je droga bogatih. Gram cocaina stoji od 50 do 90 funti. Njegovo snažno djelovanje traje samo 30 minuta, a »coca head« traži stalno dodatno uzimanje. Cocaine, droga grupe A, obično se uštrkava ali je jaka i kada se puši u procesu zvanom »freebacing« gdje je baza cocaina oslobođena hidrokloridne kiseline. Relativno nova droga CRACK je smjesa cocaina, vode i praška za pecivo i pruža efekt kao i čisti cocain. Cocaine se ponekad i uštrcava, ali je to najopasniji proces jer naglim ulaskom droge u organizam može se zaustaviti rad srca.

Kao i speed, cocaine je stimulator. Kod masovnog oslobađanja i jakog udara na metabolizam može dovesti do narcisoidnih osjećanja, pretjerane samosvjesnosti i svojeglavosti. Ovisnik postaje indiferentan prema gladi i boli, javlja se osjećaj snage, kondicije i nenadmašne inteligencije, sve dok ne popusti djelovanje i dođe do depresije. Kao posljedica uzimanja cocaina dolazi do krvarenja iz nosa pa i do trajnog začepljenja sinusa.

LSD (acid, white lightning, California sunshine)

To je droga koja je navela Beatlese da napišu »Lucy in the sky with diamonds«, a veže se i za Twiggy, Biba ili nešto drugo stopototno sixties. LSD-acidum dietilamid potječe od ražene glavice (claviceps purpurea), gljive koja divlja raste u raži ili drugoj travi. Svrstava se u grupu A i ponovo se vraća u modu, samo pod imenom acid. Kako god je zvali ova droga je vrlo jaka, često nepredvidiva i vlastitu stvarnost prenosi u neke nove

sphere postojanja. Acid izgleda kao bezopasna četverokutna tableta koja se guta. Otprilike nakon 30 minuta počinju halucinacije ili trip. Uz good trips postoje i bed trips koji mogu biti živi pakao: »Cijela soba je gorjela i kroz moju kožu je izlazila vatra. Mali crveni škorpioni gmižali su mi iz ušiju i pokušavali izdusti moje oči.«

Neki trippers misle da mogu letjeti tako da postoji nekoliko smrtnih slučajeva jer su se bacali sa vrhova zgrada. Trip može trajati do 12 sati, ali psihička trauma i do nekoliko dana. Za razliku od heroína, acid ne stvara psihičku ovisnost, ali te može uništiti samo jedan trip. Acid te prisiljava na gubljenje podsvijesti, a neki se ljudi nikada ne mogu vratiti u normalno stanje.

HEROIN

Heroin je velika droga 80-ih koja se dobija iz opijuma. Naveliko je bio korišten u 19-om stoljeću kao opći analgetik, a u GB se mogao nabaviti samo po vezi sve do 20-ih god. ovog stoljeća. Nažalost, nikada nije bilo lakše nabaviti heroin nego danas jer se sve veće količine prokrijumčare iz Indije i jugoistočne Azije, a cijena je niska. Nedavno je procijenjeno da je heroin 1988. bilo trostruko jeftiniji nego u 1978. god. Heroin, droga grupe A, djeluje jako brzo udisanjem ili pušenjem, kako većina ovisnika i počinje. Ali kako ovisnost raste, a novac za nabavu nestaje, koriste ga u manjim količinama miješanim s vodom ubrizgavanjem. Nakon nekoliko tjedana uzimanja heroína tijelo postaje u potpunosti ovisno. Prvi put uzeti heroin nije ugodno: javlja se osjećaj gadenja i povraćanja, no mnogi nastavljaju u očekivanju visina. Simptomi odvikavanja su toliko grozni (bolovi, drhtavice, preznojavanje, grozni-

ca, kihanje, zijevanje i grčenje) da ovisnik ponovo pribjegava fixu kako bi ublažio bol. Ovisnici koji uzimaju heroin intravenozno u velikoj su opasnosti od AIDS-a ukoliko koriste iste igle, a da se ne govori o hepatitisu, začepljenju vena, bolesti srca i pluća. Smanjeni apetit i apatija doprinose bolesti zbog loše ishrane i zanemarivanja samog sebe. Heroin koji se kupuje na ulicama nema nikakvu kontrolu kvalitete. Nedavna ispitivanja pokazala su da je čistoća heroína nabavljenog na ulici iznosila samo 30-60 posto. Preprodavači miješaju heroin – bilo bijeli ili žuti sa raznim prašcima slične boje, vitaminom C, talkom, prahom cigle... (sa pretećim bakterijama). Takav heroin ubrizgava se direktno u krvotok.

(časopis »New Look«, august/1988.)
sa engleskog prevela M. ALAC

ŠPirituozna (alkoholna) pića umnožavaju zaboravnost, blesavost, nakazu, bolest, ubistva i smrt

Dugim posmatranjem i poređenjem fakata, uzroka, pojava i posledica, naučnici su izneli statistička data (podatke), nepobitne dokaze da špirituozna pića, tj. rakija, rum, liker, pivo itd. – pričinjavaju i umnožavaju zaboravnost, blesavost, smetenjstvo, nakazu, bolest, pa i samo ludilo, a često i smrt. Engleski naučnici izneli su statističke podatke, da u ludilo i bolest padaju daleko više oni koji piju više špirituoznih pića no oni koji ga ne piju nikako ili posve umereno. Ovo se posvedočava i time što pijan čovek bunca nesmislice, pada i leži onde gde

trezven nikad ne bi legao. On tada potroši i poslednju paricu iz džepa, za kojom čim se otrezni uzdiše i kaje se, i sluša vapaj cele porodice svoje za to što je tu sumanutost učinio. Da špirituozna pića umnožavaju ludilo, vidi se i otuda što lekari otkazu to piće svakome koji je poludeo i u jektiku pao. Tako isto ona se zabranjuju i u času mnogih drugih bolesti, a naročito nervoznih. Deca roditelja koji žderu mnogo rakije ili se drugim pićem često opijaju, često moraju ma u čemu nakazna biti. Matere koje žderu mnogo špirituozna pića dok su trudne (za vreme nošenja deteta u utrobi), doneće na svet pravog bogalja, koji će jednako poboljevati i kroz kratko vreme umreti, mada su takva deca često dosta bistra. Deca pijanih matera ne mogu zadugo prohodati, jer su im kosti suviše tanke, a mišići slabi.

Pijanice su obično bunovni, rasejani, naduveni, pa ili upola ili posve napušteni i izgubljeni. Od pijanice retko će ko dočekati poštenog i zdravomislećeg radnika. Pijanica je na štetu sebi i svojim, narodu i ljudstvu. BOJADISANO I POKVARENO PIĆE RUŠI ZDRAVLJE I ŽIVOT

Dokazano je da je škodljivo i čisto prirodno špirituozno (alkoholno) piće, a bojadisano i pokvareno duplo je nezdravije i ubitačnije.

DUVAN

... Žalosno je umno stanje i onih koji puše duvan u vidu cigara i na lulu, a još žalosnije onih jadnika koji meću duvan u usta, žvaču pa isisavaju. Ovi naglo prelaze u carstvo umnih kretanja i blesana. Iz »NARODNOG UČITELJA« VASE PELAGIĆA

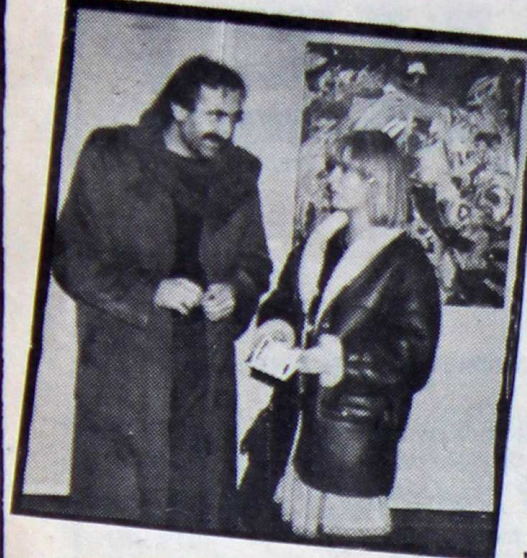

Foto BY HANU BOŠIĆ

DANAS U PETICI SUTRA U GLASU ISTRE!

Vozim se, voza me kolotečina, svakodnevnica pulska. I ne primjetivši privikneš se, ušteman si, kao smiješno ti je, ali i dalje ti se puni, pun si, dok se vozaš, vozaš, vozažu te (na taljige) pa ti pukne (film, taljige, živci). Naime, prinudena sam govoriti o dvjema stvarima koje u drugačijim prilikama ne bi bile vrijedne ni spomena ni pažnje, eventualno, uz maksimalnu toleranciju: no comment.

Prva je dramska predstava »Živjela Esmeralda« u režiji M. Dovijanića, radena i izvedena pri »Pionirskom domu«, a druga je komentar na ju.

Nakon premijere pulski Michelangelo za kulturu Matija Čurić u »Glasu Istre« piše: »Tako jedna basna prelazi u komediju, a da toga sami glumci i nisu svjesni, što je dobro«.

Nakon mučnih četrdesetak minuta »Esmeralde« doista se može reći da glumci nisu svjesni onoga što su činili, jer rezultat mogu biti jedino želučane tegobe gledalaca, gdje počinje i završava svaka reakcija dvaju hemisfera cefalusa na stimulus odnosedno predstavu.

Samo nesvjesno i bez razmišljanja mogu raditi vrlo zahtjevu i složenu komediju zabune i zamjene (neprijemljenu njihovim kapacitetima, jer umjesto da se gledalac navede na zabavu, zbunjeni su samo glumci), isforsirano glumatati, mučiti se i grčiti ne bi li se izvukla kakva komičnost, od lika direktora napraviti kompletnog morona i očekivati od publike da im to bude smiješno... DEUS EX MACHINA...

Prije točke i kraja one i onakve Čurićeve citirane rečenice stoji: »... što je dobro«, na što mi se ote ona narodska: »Bogu čuvaj!«.

S tugom i suzama u očima pridodajem nastavak »pensira« iz prijespomenu te nebulozne rečenice sljedećom: »Jer da su toga bili svjesni ne bi postigli to što su postigli: ujednačenost igre i nerasplinjanje dobro osmišljenih situacija zapleta u banalne dosjetke.« O sadržaju te rečenice se nema što reći, jer niti što znači, niti ima veze s logikom, a s teatrom pak nikako. Na planu izraza (gramatika i stil) teško da bi u osnovnoškolskim zadaćama izvukao dovoljan.

No, najteže drvlje i kamenje po kulturi ovoga grada i zlodjelo nad čitaocima »Glasa Istre«, učesnicima predstave »Živjela Esmeralda« i radnicima »Pionirskog doma« je zadnja rečenica koja resi djelo »Raspoređeni glumci u ujednačenoj igri«: »Činjenica da je ovo izvođenje najbolje što smo u ovoj godini vidjeli i jedna od najboljih predstava Pionirskog doma, dovoljno govori«.

Gdje je, ako ništa drugo, ono barem trunak dužnog poštovanja prema »Pepejugi«, zasigurno najboljoj pulskoj kazališnoj predstavi u posljednjih desetak godina? Što je sa »Svjetskuznom hihihaha«, »Trnoružicom«, »Klaunima«...?

U redu je, dapače, veoma poželjno, pogotovo u situaciji kada grad srasta s učalomašću, kreativnom i kulturnom neaktivnošću, pohvaliti svakoga tko se trudi i nešto stvara, podstaci amatere i entuzijaste da i dalje rade, ali nikako to ne činiti nauštrb onih rijetkih koji Puli donose umjetničke vrijednosti, trajne i pamtljive generacijama, a to su kazališne predstave Slavice Senk izašle upravo iz »Pionirskog doma«.

Takav čin ravan je destrukciji ovog ionako ruiniranog tla pulske kulture i etički nedopustiv jednom novinaru, kritičaru i meštru od kulture, koje bi on, ukoliko se želi baviti tim poslom, trebao biti glavni pobornik.

Svakako da Čurićev tekst može gorega donijeti nego jedna loša predstava, jer stvara krive predodžbe, nade i iluzije onima koji su tu predstavu činili, i horror u našim glavama da nam još zadugo nema naprijed dok takovi tekstovi (ljudi koji ih pišu i ljudi koji ih tamo svrstavaju) stoje na kulturnoj stranici a ne u »Veselom vatrometu«, ili dok ih naprosto više ne bude bilo.

JELENA GRUJIĆ

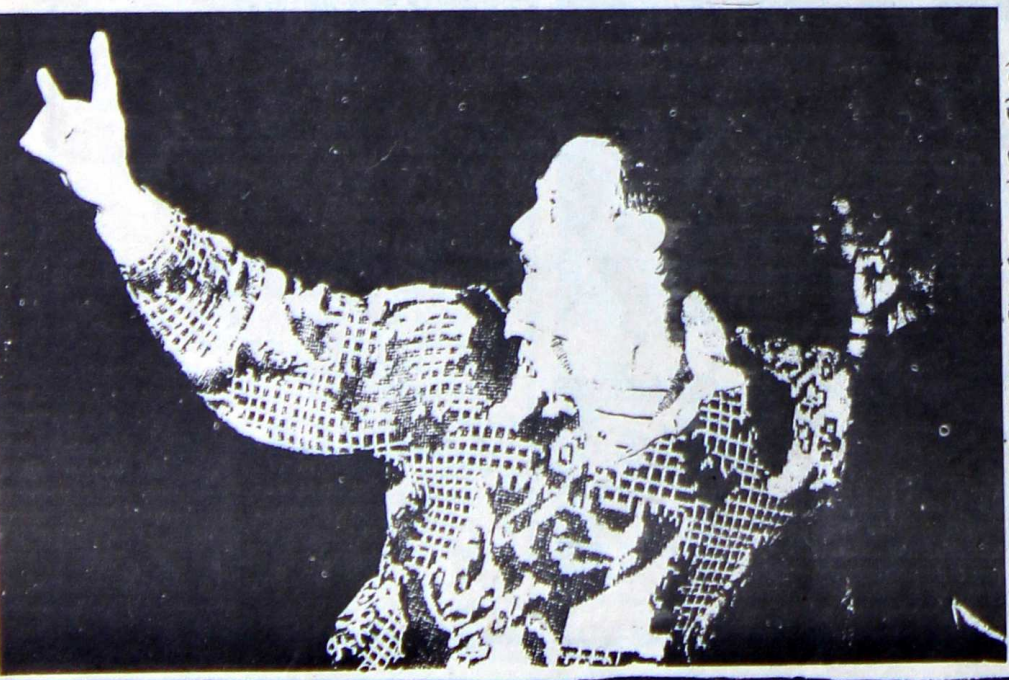

Foto BY GORDA VIKOČIĆ

Na koncu, ostaju nam samo želje. Muzičke želje AT vam klub redovito ispunjava. Ako imate neku specifičnu želju što se kosi sa momentalnim muzičkim svjetskim stremljenjima, ne brinite, ostvarit će vam je muzički urednik, a ako ne nađu dotičnu ploču, pustit će vam »Bad-«, »Nothing's gona stop me now«, »Suze ljubavi« ili nešto još bolje. Želite li čuti ostala vrhunska dostignuća muzike za mlade, morat ćete se silom prilika odvojiti od radija i otići u Piramidu, ali neka, pa što, to je također Arenaturist – isto srxxx drugo pakovanje! Provedite nezaboravno ljeto u Puli u objektima Arenaturist uz, naravno, AT-klub, svakim radnim danom od 18 do 19 h na valovima Radio-Pule! Što ima veza ako ste iz Medulina, Žminja, Rovinja, Kopra ili Splita, dodite, dodite u Piramidu, tamo vas očekuje kompletna ekipa AT kluba! Ili još bolje: dodite u studio i pustite svoj glas u eter uz muzičku želju! Sjajno, zar ne?

Samo naprijed, AT klub, želimo ti još 100 godina emitiranja (valjda te slušaju i u ustanovama za mentalno retardirane kojima adekvatno uljepšavaš radni dan)!

P.S. – Kada je već 18 sati, rade pogledajte kako zaspati gledajući TV alias famozni serijski kviz »Brojke i slova« ili odite popiti štogod u, pogađate, AT-BAR!!!

M. KOS
(Watroslav PRESS u suradnji s Vraženom Mrdoljakom)

THIS THINGS ARE BAD!

THIS THINGS ARE GOOD!

IMPROVISE

Pula, 3. svibnja ove godine održana je predstava u Domu JNA. Nešto novo i drugačije pokrenulo se u ovom gradu i pokazalo se da omladina nije jednostrana. Ne utapa se samo u kolotečini svakodnevice, već pruža idejama boje mašte.

Kako bi predstava bila što zanimljivija tu su se našle točke po želji i ukusu, a neki se nisu pojavili, kao Franci Blašković. Bilo je klasike u izvedbi Aleksandre Raković, Paole Orlić, plesne grupe »Adia« i komične baletne trupe »Dženny«, ugodnog preludiranja, bluesa u izvedbi Krajcar Bruna i Banković Denize, dramska radionica Inat priredila je »Erotiku«, bila je modna revija učenika COUO »Branko SEMELIĆ«, poezije i drugarsko veče.

Kroz cijelo veče vodila su nas tri zanimljiva voditelja: Vanesa Gregorc, Vlatka Kolarović, Željko Marković. Međutim, sama ideja potekla je još u veljači s prijedlogom Vanese Gregorc da se napravi modna revija učenika COUO »Branko Semelić«. Predstava je proširena i improvizirana. Prijedlog je prihvaćen na radnoj konferenciji, i tako je započelo. Slijedila je jurnjava Vanese, Maje i Elene, pomoć, negativne struje i uspješan svršetak.

Obratili su se općini i tamo im je smjernicu pokazala drugarica Tatalović. Povezali su se s manekenkom Draganom koja je mnogo pomogla dajući im podršku do samog kraja.

Komanda kasarne »Rojc« prepustila im je dvoranu Doma JNA, tehničar Krumo im je poklonio svoj slobodan dan, a ostali donatori su: Veletrgovačko, Festival, fotokopirnica u Opatijskoj ulici, a kostime »balerina« posudilo je Pionirski dom. Plakate uredila Dunja Silšković. Trebala je biti postavljena i izložba, ali je zbog mogućnosti razbijenih stakala odgođena. Mlade manekenke reklamirale su odjeću butikiga: MIA, FENIX i MELODY gratis, dok je SFINGA izostala.

STOLJECA KROZ ISTRU ZLATNA VRATA

Odstampano je i za prodaju spremno osmo kolo povelikog izdavačkog poduhvata »Istra kroz stoljeca«. Saznajemo da je u štampi već deveto kolo. Izdavači: Čakavski sabor–Pula, Otokar Keršovani–Opatija, Naučna biblioteka–Pula, Centro di ricerche storiche–Rovinj, Izdavački centar–Rijeka. Uvez na koji smo već navikli kroz sva prethodna kola, a koji je do sada mijenjao kolore dobio je uz novu boju (zelenu) još i dodatni ovitak sa kolor fotografijama kojih je autor Licio Debeljuh dok je dizajn ovitka učinio Armando Debeljuh. Faktografski podaci o pojedinim knjigama u ovom kolu već su registrirani u dnevnim štampi. Mi ćemo se stoga pozabaviti ovom prilikom samo jednom knjigom iz te edicije.

»SLAVOLUK SERGIJEVACA«. Tekstove za ovu knjigu izabrao je i uredio Andrija Mutnjaković – član vijeća urednika u ediciji »Istra kroz stoljeca«. Arhitekt koji je dobro znan po nizu natječajnih projekata a nije imao sreće da se mnogo toga izvede, iako je svojim projektima često osvajao nagrade. Arhitekt čiji je barem jedan izvedeni projekt poznat širokoj javnosti: Sveučilišna biblioteka u Prištini.

Istina, ta je zgrada više digla prašine zbog nesretne politike, iako se nikako ne može reći da ne zaslužuje pažnju upravo zbog arhitekture, a ta vrst pažnje je bila rjeđa od one političkih konotacija.

Iz predgovora: »... knjiga nije samo opis i povijest ovog Slavoluka: ona je prije svega sinteza stvaralačkog značenja Slavoluka Sergijevaca u vremenu izgradnje i njegovog utjecaja za razvoj renesansne arhitekture, slikarstva i urbanizma putem protagoističkih replika ostvarenih u obliku portala Slavoluka na Castel Nuovu u Napulju, portala Arsenala u Veneciji, na slikama Andrea Mantegna, Lucijana Vranjanina (Luciano Laurana) i Jacopa Bellinija, te u obliku većeg broja studija njegovih proporcija izučavanih po vrhunskim arhitektima renesanse i klasicizma kao što su (Giovanni Giocondo, Giovanni Sangallo, Sebastiano Serlio, Buonarroti, Michelangelo (?), Andrea Palladio, Giovanni Battista Piranesi, Robert Adam i drugi) upravo ta izvorišna bitnost Slavoluka Sergijevaca i njen kulturno-povijesni spiritus movens osnovni je smisao provedenog istraživanja.«

Čitajući ovu knjigu zasigurno ćemo se sjetiti još jedne koja je izdana u ediciji »Istra kroz stoljeca«. To su »Arhitektonske studije« Kornelija Budinicha za koju je također tekstove izabrao i uredio Andrija Mutnjaković. Obzirom da se kroz obje knjige proteže studija i analiza Vojvodske palače u Urbinu i uticaj arhitekata iz naših krajeva u njenom projektiranju i gradnji, očito je da postoji i sustavnost kojom nam Andrija Mutnjaković predstavlja studije iz Arhitekture. Sad već zasigurno vjerujem da posao kojeg se prihvatio priređivač još nije gotov i da mu je namjera da znanstveno, kritički i studiozno prikupi tekstove o arhitekturi vezanih za kulturu ovog tla. U ovim vremenima naše ugroženosti i kompleksa pred Evropom, Mutnjaković nam prstom upire na bitne činjenice, na dokazni materijal koji ove krajeve pomiče sa periferije u sretnu zbivanja i razvoja umjetnosti, kulture i evropske tradicije.

M. BENČIĆ

Počele su probe. Sastajali su se i u šest jutro, u bilo koje vrijeme, zbog rasporeda učenika. Profesori su podržali predstavu i opravdali izostanke.

Vježbalo se u MZ Veruda i u dramskoj radionici Inat, te poslije nastave po školi.

Plesna grupa »Adia« imala je gotovu koreografiju, dok je koreografiju »balerina« izvežbala Maja Kuzmanović.

Za cijelo predstavu potrošen je novac za cvijeće, pozivnice i za večeru vojnika koji su svirali na drugarskoj večeri, a programi su bili izrađeni u kabinetu informatike.

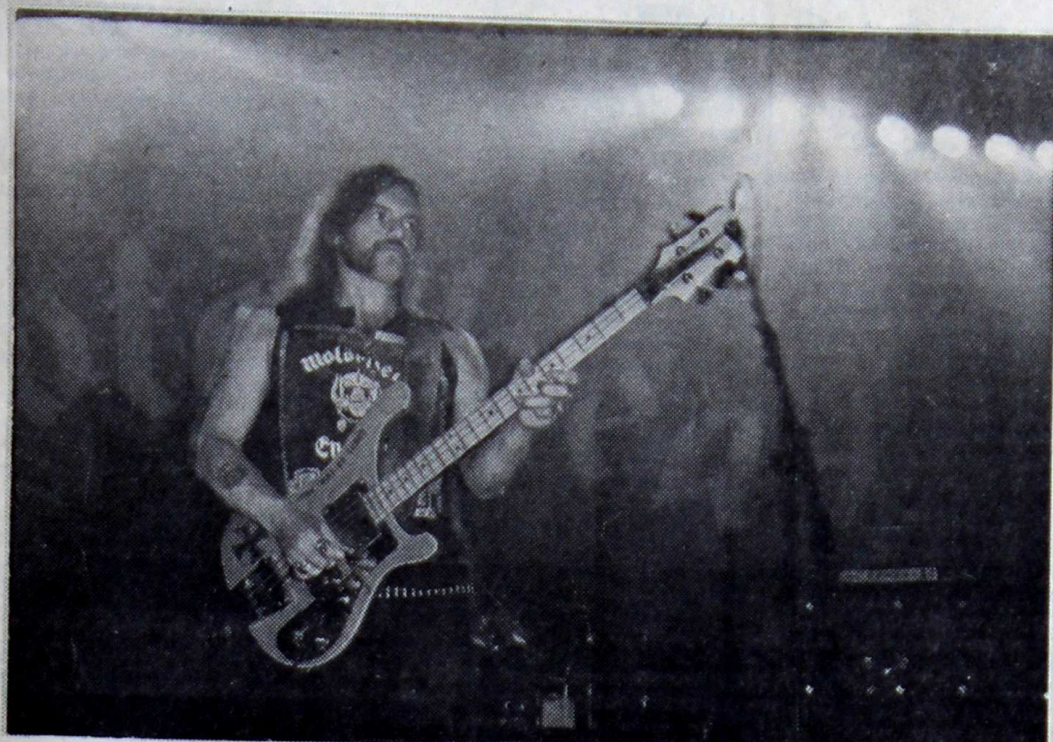
Tek tjedan dana prije predstave saznali su za proročiju, ali dobro je bilo organizirano obavještenje o predstavi.

Bili su oglašeni plakati po gradu, obavještavalo se po razredima i usmeno. Međutim, generalne probe nije bilo, ali uspjeh nije izostao. Dvorana Doma JNA, bila je prepuna i u začudujućoj tišini je praćena predstava, što znači da su postigli dinamičnost i raznolikost. Ova predstava bila je samo početak za ubuduće. O slijedećim planovima Elena kaže: »Više toga ćemo raditi«, a Maja: »Vidjeli su da nismo neozbiljni.« Glavno da je počelo i da se pokrenula mašina, a na nama je da vjerujemo!

IRENA PALISKA

MOTÖRHEAD 1989.

LJUBLJANA, HALA TIVOLI, 27. I 28. APRILA OB 20.00

TRIP (very bad trip)

riše: *trbat Miho*

Da, da zajebrano je to... putovati iz Pule u Ljubljano na koncert. Odem ti ja na vlak u 13 i 30 kad ono na stanici gužva, frka... nesreća zvana ELEKTIJADA. Studenti iz BANJA LUKE i ZAGREBA. Pun vlak veseljaka Stojim na nogama do Divače s nadom da ću kod predsjedanja uloviti koje mjesto za odmoriti noge kad ono kurac, ni manje ni više PAF... u lokomotivu i na nogama i među veseljacima i... ma bez veze. Covječe, još su i gitaru imali, ajme pjesama... milina.

NOW I WANNA SNIFF SOME GLUE

trbat Miho

Dobro, sve je to i bilo podnošljivo, ali kad smo stali u Pivki, upali su u vlak neka dva divljaka od po 16 tona svaki. Loza u boci, boca u ruci, ruka ruci pa povuci... žljuk, žljuk... i kad su počeli: ARMADA!! MRZIM PARTIZAN!!! znao sam koliko je sati? Muzika se malo stišala a zatim potpuno prestala, znate zašto... zato jer su ta dvojica bili samo jedan mali dio grupe idiota zvanih ARMADA iz RIJEKE. Za neupućene, to su oni manijaci koji vole nogomet i koji su poznati po tome da ne mogu držati svoje osjećaje skrivene u sebi pa ih u obliku raketa i ostalih pizdanja pokazuju ostalima. Za ovu priliku nisu imali rakete ali su imali najlon vrećice i to s prvoklasnim ljepljivom unutra. Počeli su navirati iz susjednog kupea, njih dvadesetak, svi ružni, plavo nafarijani po facama, sa samoubilačkim namjerama: piješ lozu i snišaš ljepljivo što ćeš bolje, ako ne umreš barem mentalno zaostaneš.

I tako do Ljubljane... riječani duvaju, bosanci psuju mater... meni fino.

BACK IN BLACK

riše: *Obrad Vukojević*

Put sam izdržao i stigao sam u Tivoli, bio sam mokar i od kiše ali nema veze. Na dvije predgrupe nisam obratio pažnju jer mi je samo motörhead bio važan. Rulja se već otkočila i tresla glavama dok su sa ogromnog ozvučenja puštali AC/DC za vrijeme pauze potrebne da se namjesti oprema motornih glava.

I stigli su / skupina ki velja za legendo rocka... LEMMY KILLMISTER, PHIL ANIMAL i još dvije dodatne zvijeri: MOTÖRHEAD!

DOBROVEČE JUGOSLAVIJA! urliknuo je Lemmy i počela je brza i nemilosrdna svirka. Saund nevjerovatno jak i čist, reže ušne bubnjiće, i rastura eustahijeve trube a mister Killmister više miksermanu da mu pojača bas, jer njemu je to tiho... zvijer jedna.

Sve je bilo tako brzo i ubitačno da sam trepnuo i već je bio bis. Odsvirali su KILL BY DEATH i otišli.

AŠ OD ŠPAD

trbat Miho

Ali, ali; nije moj mozak tako mali, dočeka sam ja još svi su čekali još jer je glavna stvar ostavljena za kraj. Pohvala publici od strane Lemmya i obećanje da će se vratiti kad god budu mogli i ACE OF SPADES fantastično odsvirana, streljanje publike basom i odvrtanje pojačala do daske. Naslanjanje gitara na pojačala i nakon cijelog benda okruženog distorzijom. Kraj zbog kojeg sam se dvoumio da li da ostanem na sutrašnjem koncertu ili da se vratim doma. Vratilo sam se doma i masno se zajebao... bilo je tako dobro!

BORN TO LOSE - OUT TO LUNCH!!!

KOMPAS JUGOSLAVIJA

S Kompasom na koncert u Stuttgart 25. 6. 1989.

skupina PINK FLOYD

VABIMO VAS NA KONCERT SKUPINE PINK FLOYD NA NECKER-STATIONU V STUTTGARTU.

PROGRAM IZLETA: ODHOD: 25. 06. 1989.

ODHOD IZ LJUBLJANE OB 07.00 URI ZJUTRAJ IZPRED KOMPASA NA MIKLOŠIČEVI 11, IZ KRANJA PA OB 07.30 IZPRED HOTELA CREINA.

PRIHOD V STUTTGART OKOLI 18.00 URE. POPOLDNE DO PRIČETKA KONCERTA PROSTO ZA SAMOSTOJNE OGLEDNE MESTA!

ZVEČER OB 21.00 URI OGLED KONCERTA. PO KONCERTU ODHOD PROTI LJUBLJANI. PRIHOD V ZGODNJIH JUTRANJIH URAH.

CENA: 290.000 din

DOPLAČILO: vstopnina za koncert 65 DEM (plaćate na kraju samem).

CENA VKLJUČUJE: avtobusni prevoz, cestne pristojbine, vodenje in organizaciju izleta.

PRIJAVE sprejemajo vse KOMPASOVE poslovniice in pooblašćene agencije do zasedbe razpoložljivih mest. Ob prijavi vplaćate predujem v višini 30% cene izleta, preostali del pa najkasneje 5 dni pred pričetkom izleta. Plaćilo predujma zagotavlja in potrjuje rezervaciju mesta in plaćilo stroškov rezervacije.

Skladno z 876. členom zakona o obligacijah si pridružujemo pravico do zvišanja cene (če pride do spremembe v menjalnem valutnem tečaju ali do spremembe v cenikih prevoznikov) in skladno z 878. členom zakona o obligacijah pravico do odpovedi izleta, kolikor se ni zbralo najmanjše število potnikov, potrebno za izvedbo izleta.

Izlet bomo izvedli, če bo zanj prijavljenih najmanj 40 potnikov.

SPLOŠNI POGOJI IN NAVODILA ZA POTOVANJE so vam kot posebna tiskana priloga k programu na voljo v vseh KOMPASOVIH poslovnicah.

Ljubljana, maj 1989.
Šifra AOP: 885710/051300

S Kompasom na koncert v München 12. 6. 1989.

LOU REED

na evropski turneji

VABIMO VAS NA KONCERT LOU REED-a V DEUTSCHES MUSEUM V MUNCHNU

PROGRAM IZLETA: ODHOD: 12. 06. 1989.

ODHOD IZ LJUBLJANE OB 05.00 URI ZJUTRAJ IZPRED KOMPASA NA MIKLOŠIČEVI 11, IZ KRANJA PA OB 05.30 IZPRED HOTELA CREINA.

PRIHOD V MUNCHEN OKOLI 13.00 URE. POPOLDNE DO PRIČETKA KONCERTA PROSTO ZA SAMOSTOJNE OGLEDNE MESTA.

ZVEČER OB 20.00 URI OGLED KONCERTA. PO KONCERTU ODHOD PROTI LJUBLJANI. PRIHOD V ZGODNJIH JUTRANJIH URAH.

CENA: 250.000 din

DOPLAČILO: vstopnina za koncert 60 DEM (plaćate na kraju samem).

CENA VKLJUČUJE: avtobusni prevoz, cestne pristojbine, vodenje in organizaciju izleta.

PRIJAVE sprejemajo vse KOMPASOVE poslovniice in pooblašćene agencije do zasedbe razpoložljivih mest. Ob prijavi vplaćate predujem v višini 30% cene izleta, preostali del pa najkasneje 5 dni pred pričetkom izleta. Plaćilo predujma zagotavlja in potrjuje rezervaciju mesta in plaćilo stroškov rezervacije.

Skladno z 876. členom zakona o obligacijah si pridružujemo pravico do zvišanja cene (če pride do spremembe v menjalnem valutnem tečaju ali do spremembe v cenikih prevoznikov) in skladno z 878. členom zakona o obligacijah pravico do odpovedi izleta, kolikor se ni zbralo najmanjše število potnikov, potrebno za izvedbo izleta.

Izlet bomo izvedli, če bo zanj prijavljenih najmanj 40 potnikov.

SPLOŠNI POGOJI IN NAVODILA ZA POTOVANJE so vam kot posebna tiskana priloga k programu na voljo v vseh KOMPASOVIH poslovnicah.

Ljubljana, maj 1989.
Šifra AOP: 885710/05 2000

RECENZIJE

DISCIPLINA KIČME - »Zeleni zub na planeti dosade« (PGP-RTB)

KOJA i njegova DISCIPLINA oglasili su se svojom šestom ploćom kojom su potvrdili svoju vodeću poziciju na neinventivnoj domaćoj rock sceni (čast izuzecima). ZELENI RUB NA PLANETI DOSADE najbolja je ploća najbolje domaće grupe svih vremena. DUŠAN KOJIC se nametnuo kao jedna od vodećih autorskih ličnosti KOJA je obilježila jugoslavensku rock scenu osamdesetih. KOJA je uzeo najbolje iz razlićitih muziķkih pravaca i kreirao »genijalan sound« za stare i mlade. Na ovoj zadnjoj ploći primjetni su naglašeni utjecaji HIP-HOP-a i donekle RAP-a KOJE je KOJA vrhunski iskoristio u kreiranju mas-ludila zvanog DISCIPLINA KIČME. Kod svega toga vrlo bitna je i produkcija, no i tu se KOJA istakao kao najbolji domaći producent (skoro kao YU-BILL LASWELL). Počevši od hita TATA i MAMA (antiškolski hit) ulazimo u KOJIN muziķki haos u kojem prvenstveno prevladava njegov pre-naglašeni ego-trip koj je temelj svemu što je stvorio. Vrhunac ploće je instrumental MANITUA MI hipnotiķko-paranoićni KOJIN bijeg u prošlost svoje genijalnosti. Bez daljnijeg suvišnog hvaljenja KOJE i njegove DISCIPLINE zakljućit ću ovu recenziju pozivom na planetu dosade. Tamo je sve puno, puno ljepše.

BIND

LOU REED - »New York« (SIRE-JUGOTON)

Legenda živi. Dvadeset i tri godine nakon »BANNANE« Lou Reed i dalje snima odlične ploće dajući lekcije mladim pop zvijezdama. Slijedećeg mjeseca lipanj LOU REED u MINHENU preko KOMPASA-nikako ne propustiti.

BIND

ELVIS COSTELLO - »Spike« (WEA-JUGOTON)

Dvanaesti COSTELLOV album i dvanaesto malo remek djelo. Jedna od kult ličnosti modernog POP-a osamdesetih još jednom je ukazao na raskoš svog talenta. EC ne postiže neke velike tiraže ali je

BIND

RET 0' RET: 32. 13. 51L-9

Strip...

RZ RK SSOH NAJAVLJUJE IZLAZAK

MONOGRAFIJE »POLET-STRIP«

jedinstvenog dokumenta o vremenu »Novog kvadrata«, »treće generacije« i njihovih nasljednika kada se na stranici omladinskog lista mijenjala povijest domaćeg stripa i popularne kulture

Sest razloga zbog čega je monografija »Polet-strip« nezaobilazna u biblioteci svakog modernog intelektualca koj misli svojom glavom:

- zbog 130 stranica najboljih i najznaćajnijih stripova objavljenih između 1976. i 1988. u »Poletu«
- zbog antologijskih radova Mirka Ilića, Radovana Devlića, Igora Kordeja, Ninoslava Kunca, Dubravka Matakovića, Željka Zorice, Milana Trenca i drugih strip-legendi »Poleta«
- zbog autentićnih objašnjenja o nastanku i samouki-nuću »Novog kvadrata«
- zbog Reiserera, Tardija, Bilala, »Aleck Simerera«, »Paulet-te«...
- zbog ćuvenog sukoba na strip ljevici između Danka Glavana i Mirka Ilića oko etabriranosti i alternative
- zbog opsežnog uvodnog teksta Veljka Krulčića, kompletne stripografije i predstavljanja zastupljenih autora

Monografija »Polet-strip« iz tiska izlazi u drugoj polovici kolovoza.

Broja stranica: 164

Format: 23 x 29 cm

Cijena monografije u pretplati do 10. lipnja iznosi za: broširano izdanje: 80.000 dinara

ukorićeno izdanje: 100.000 dinara,

što je 40 posto manje od prodajne cijene.

Uplate na žiro-raćun: 30101-678-4543, RZ RK SSOH, Zagreb

(napomena: za »Polet-strip«)

Informacija na telefon: 041/533-928 ili 533-952, odnosno na adresu: Izdavaćka djelatnost RZ RK SSOH, F. Mehringa 14, 41000 Zagreb.

PS. KRULE, VEATI NI NOSTE STRIPOVE!!

svaka disko-kuća za koju je snimao bila ponosn što ima u svom katalogu takav biser. Daljnje preporuke nepotrebne.

GUNS'n'ROSES - »Apetite for destruction« (GEFFEN-JUGOTON)

GUNS'n'ROSES su novi šampioni svjetskoj HEAVY-METALA koji pune najveće stadione prodaju milijarde ploća. Dakle šta je sve moguće i toj Americi! GUNS'n'ROSES su ultradosadni kvazi plaćljivi heavy-bend sa tipičnim ameriķkim ispegla nim soundom kakvih je na tisuće. Ali oni su uspje izaći iz te mase srodnih bendova i sa jednim jedinim albumom obezbijediti si miran život. I ovom slućaju radije preferiram THE CULT. Baren su Englezi.

BIND

NOVOSTI SA PULSKE ROCK SCENE:

MESSERSCHMITT u finalu YURM-a a uskoro na kompilacijskoj ploći (uz THE SPOONSE i ostale LISTEN LOUDEST RECORDS... FRANCI BLA ŠKOVIĆ - javi se!... Grupe DEVASTATION i NIR VANA snimili demo-snimke u produkciji nezaobila znog MIRA MILANOVIĆA... KUD IDIJOTI i dalji uporno sviraju širom zemlje i van nje i spremaju prvi album... Ova najbolja rock rubrika definitivno neopozivo se ukida.

BIND

FAN FUN F...k...
 Fan, Fun, Funk, Fuck... & k...
& FUNK!!

1. Pisati u fragmentima. Tako je lakše. I primjereno temi.
 A riječ je o fanzinima. A fanzini su o kulturi. I o politici.

O kulturnoj politici. I političkoj kulturi.
 2. Svatko već zna da je riječ »fanzin« kovance od riječi »fan« tj. ljubitelj, sljedbenik, obožavalac... i »magazin« – dakle riječ je o magazinu za sljedbenike i obožavaoce nekoga ili nečega; štoviše, o magazinu, dakle, fanzinu, koji sami fanovi prave o onima koji ih zanimaju i o onome što smatraju važnim. U početku je, naravno, bila riječ uglavnom o pop zvijezdama (Bowie itd.) no kasnije se naziv fanzin proširio na sve alternativne, nezavisne, marginalne časopise što ih financiraju i produciraju pojedinci ili male grupe istomišljenika, a namijenjeni su ostalim istomišljenicima, a onima koje povezuje ista kultura.

3. Historija rocka (tj. Popa) je zapamtila neke od pionirskih primjeraka iz sedamdesetih godina, iz herojskog razdoblja proto i post punka, sa onim trenutkom između: **Ripped and Torn, Zig Zag, Hot Wacks, Liqueur...** a počasno mjesto svakako zauzima **Sniffin Glue** Marka Perrya. Neke izdanja koja su počela na način fanzina su postala »pravi«, magazini, poput **I. D-a** (koji ipak zadržava fleksibilnu strukturu i »prijavu« grafiku karakterističnu za...). Pojavljuju se i fanzini na audio i video kasetama (**TOUCH** bi mogli nazvati kazetzinom).

4. Hardcore scena je, svojim romantičnim stavljanjem naglaska na romantične, u visokotehnolozičanoj sredini zapostavljene i gotovo prevaziđene oblike komuniciranja, izuzetno pogodna sredina za pojavu i razvoj fanzina. Neki od tih fanzina (**Maximum Rock'n'Roll, Flipside...**) štampani u ofset tehnici i već podosta velikim tiražima počinju nalikovati »pravim« časopisima tj. »postaju rock magazini alternativnog tj. nezavisnog karaktera« ali zadržavaju svoj duh ne samo »crnom« grafikom već i činjenicom da objavljuju priloge koje im pošalju zainteresirani sa raznih strana globusa.

5. Fanzini su, dakle, decentralizirani i dehijerarhizirani – nema stroge podjele na urednike, novinare i čitaoce. Ideal hardcore scene – od svakog člana napraviti učesnike. Svaki čitalac može sudjelovati u pravljenju fanzina. Ili može napraviti vlastiti. Sve što je potrebno jeste pisati stroj (može i personalni kompjuter!), gomila starih ilustriranih časopisa i novina, ljepilo, škare, fotokopirni stroj... i nešto što morate prenijeti drugima.

6. Fanzini su dubrište civilizacije – sakupljalište različitih otpadaka, komadića, fragmenata... ali i životodajni postupak (dubrenje!) – recikliranje, pretvaranje nečega što bi inače bilo otpadak u novi proizvod, u korisnu i hranjivu s-tvar. Montažno-kolažni postupak kao jedan od osnovnih u proizvodnji fanzina još jednom potvrđuje da je »kompilacija ravna autorskom činu«.

7. Na fanzin se vrlo često ne može preplatiti (mada to često pomaže njegovim tvorcima, financijski škripac je konstantan) jer nikad ne možete biti sigurni, kao ni njegovi tvorci uostalom, da će sljedeći broj uopće izaći. Fanzin izlazi kad postoji nešto da se po-kaže. Fanzin je izraz potrebe za komunikacijom – ma koliko ona bila hermetična ili tautološka.

8. Fanzini uvijek nastaju na »opsjednutom«, »okupiranom« prostoru. Obično se štampaju, ili što je češći slučaj, fotokopiraju »partizanski«, gotovo ilegalno, ali se distribuiraju javno. Poštom. Na koncertima. U klubovima. Galerijama. Na ulici. Od ruke do ruke.

9. Svojom uronjenošću u vrijeme i prostor – ono što se događa oko nas i u našim glavama, tu u našoj ulici, našem gradu, u našem globalnom selu, danas, sada – fanzini gotovo paradoksalno postaju bezvremeni. Svaki fanzin, bez obzira na vrijeme i mjesto objavljivanja postaje vrlo informativan. Čak i onda, ili pogotovo onda, kad vam imena ljudi i grupa o kojima govori ništa ne znače.

10. Stvaranje fanzina je kritička reakcija na kulturnu ideologiju Industrije Zabave ali i usvajanje i stvaranje određene kulture za ostvarenje vlastitih ciljeva.

A tu nije riječ o nekoj statičnoj utopiji, nekom stanju koje treba da bude uspostavljeno da bi se »idealno živjelo«, već o »stvarnom pokretu koji prevazilazi postojeće stanje«.

Oslobođenje, emancipacija, nije smještena u neku daleku budućnost, bilo duhovnu bilo tjelesnu, već u sadašnjost i stvaranje sopstvenog zadovoljstva.

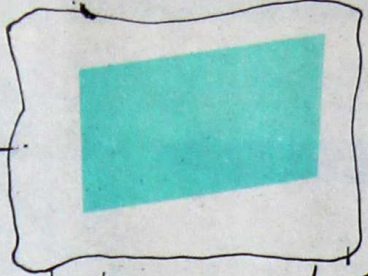
11. Svojem globalnim, planetarnim pristupom, koji spaja suprotnosti »privatnog« i »općeg« i poništava razlike »masovnog« i »elitnog« (jer, što je masa a što elita u uvjetima globalnog sela?) fanzini

..... fanzini što?

YU FANZINE SCENA

Fanzini u Jugoslaviji imaju istu, pa čak i važniju ulogu u pružanju informacija vezanih za zbivanja na underground sceni od svojih srodnika u svijetu. Na svjetskoj sceni prisutni su rock magazini u barem dvije varijante: Komercijalni (orijentirani na pop muziku najvećeg komercijalnog potencijala) i nezavisni (orijentirani na zbivanja unutar nezavisne scene) i oni mješoviti koji ovisno o uredničkoj politici pokrivaju jedno i drugo područje, u većoj ili manjoj mjeri. Čitavoj silii takvih rock magazina u svijetu treba pribrojiti ogromnu mrežu fanzina čiji tiraž često seže i do nekoliko tisuća primjeraka, a neki od njih (»Maximum R'n'R«, »Flipside«, »Forced Exposure« itd.) prešli su u prave institucije nezavisnog rocka i njegovog izdavaštva. Taj je proces tekao uporedo s osnivanjem i snažnijim djelovanjem velikog broja nezavisnih diskografskih kuća, college radio stanica i ostalih pratećih djelatnosti nezavisne scene (klubovi, promoteri...). Za razliku od takvog stanja vani, kod nas ne postoji niti jedan nezavisan magazin koji bi bio namijenjen informiranju o nezavisnoj sceni (našoj i stranoj), jedini rock magazin (»Pop Rock«) vrlo rijetko se upušta u nezavisne vode, pa su zbivanja na nezavisnoj sceni uglavnom prezentirana na dvije-tri stranice rezervata u omladinskoj štampi (i to ovisno o uredničkoj politici pojedinih omladinskih glasila). S obzirom na navedeno bilo bi realno očekivati da kod nas postoji široka mreža snažnih fanzina preko kojih publika željna saznanja o nezavisnoj sceni dobija potrebne informacije. Na žalost i tu kaskamo za svijetom, pa ne da nemamo veći broj snažnih fanzina, već nemamo niti jedan koji bi se svojim tiražom i aktualnošću, te kvalitetom materijala nametnuo kao vodeći u fanzine izdavaštva.

(nastavak na sljedećem stupcu)

»YU FANZINE SCENA«
 (nastavak se potpisuje stupca)

Sve ostaje ili na pokušaju da se napravi fanzine nešto većeg tiraža (»Dva-deset 4 časa«, npr.) ili na brojnim fanzinima odštampanim u nekoliko desetaka, tek u boljim slučajevima u koju stotinu primjeraka. Razloga za takvo stanje je više. Prvi i najvažniji je siromaštvo u koje su zapali svi segmenti društva, a posebno izdavaštvo na kojem je nemoguće zaraditi odnosno održati proces izdavanja i biti na pozitivnoj nuli. Drugi je sve veće kašnjenje u primanju informacija sa svjetske nezavisne scene. Treći je (ako se prebrode prva dva) jezična barijera. Evo i primjera: ljubljanski fanzine »Povratak Otpisanih« iako među kvalitetnijima u zemlji, te podrškom ŠKUC-a nikada se nije u značajnijoj mjeri proširio preko granice Slovenije. Kao četvrti razlog mogli bi navesti strogu ograničenost YU fanzina na muzičke pravce unutar nezavisne scene, pa su najčešće specijalizacije i isključivost (npr. samo hardcore). Peti razlog direktno je povezan s prvim: troškovi svih vrsta štampanja neizdrživo rastu iz dana u dan i onemogućuju izlaženje fanzina u pravilnim razmacima, što dovodi do još većeg kašnjenja u odašiljanju informacija. A, pošto je informacija moć, ostali smo potpuno nemoćni, obezglavljeni i pogrešno informirani, što je i dovelo do katastrofalnog srozavanja kvalitete jugoslavenske rock scene uopće i potpuno pogrešne klasifikacije rock žanrova, odnosno podjele na alternativno i komercijalno (pri čemu kod nas etiketu alternativnog, nezavisnog ili undergrounda dobivaju grupe čija je muzika u svjetskim relacijama komercijalna ili barem na njenoj granici). Ali, što uopće očekivati u zemlji u kojoj se nezavisno izdavaštvo svodi na objavljivanje tu i tamo koje kazete, singla i u najboljem slučaju LP-a u razmaku od najmanje nekoliko mjeseci. Isto je sa radio stanicama. Izuzev Radio Študenta, na službenim radio stanicama, pa čak i na zagrebačkom Omladinskom radiju nezavisna muzika ostaje zatvorena u nekoliko emisija-rezervata. Jedini značajniji organizator koncerta (inozemnih) ostao je ŠKUC-R.O.P.O.T. Sve ovo je u izravnoj vezi sa stanjem na fanzine sceni u Jugoslaviji i njenim slabim impulsima.

Međutim u posljednjih godinu dana stvari su se nakon dugog zatišja počele kretati nabolje. Porast publike u klubovima velikih gradova uvjetovao je pozitivne vibracije i dojam da se nešto dešava, a posebno treba pozdraviti ponovno otvaranje klubova mladim bandovima, srećom i onima oštrijeg i neubičajenog zvuka koji sve lakše pronalazi publiku naviknutu na klupsku svirku i male prostore. Koliko će to utjecati na fanzine ostaje da se vidi, ali neki su koraci već napravljeni i u toku 1988. godine nekoliko je fanzina zaokupilo pažnju nezavisno orijentiranih slušalaca-čitalaca: »Egitaph« (Goran Perišić, Vahide Maglajić 8/1, 71000 Sarajevo) »Šmrklj« (Zdenko Franjić, Drage Gervaisa 40, 41000 Zagreb), »Ples slomljenog dupeta na vetru« (Stoilkov, D. Petrovića 11, 24000 Subotica), »600.000 razloga da odustanete«...

Aleksandar Dragaš

TEMAT O FANZINIMA 2. dio

Pulski fanzinaši

INTERVIEW S N. P. PIETROM, UREDNIKOM FANZINA »D. MOSCHENI CALZOLAJO« I »FLASH«

Kada si započeo s izdavanjem fanzina i čime si se prethodno bavio?

Prvi broj »Flasha« izašao je sredinom 1986. godine, kao nastavak mojih fanzinskih aktivnosti započetih s fanzinom »D. Moscheni Calzolajo«, koji se uglavnom bavio literarnim stvaralaštvom, rockom i likovnom umjetnošću. DMC sam pokrenuo krajem 1983. godine i kroz jednogodišnje izlaženje (deset brojeva) okupio pedesetak autora. Na samom početku naš rad pratile su brojne poteškoće. Eksperimentirali smo, često nespretno, i bez ikakvih predložaka upustili se u novu medijsku avanturu, što je bilo popraćeno i podsmijehom sa strane. Jer, dok su moji bivši suradnici iz vremena aktivnog bavljenja omladinskim novinarstvom i djelovanja unutar Književnog kluba »Istarski borac« kročili putem osobne afirmacije, koristeći sve mogućnosti uhodanog institucionalnog rada, ja sam tvrdoglavo počeo istraživati mogućnosti alternativnog i nesputanog djelovanja. Već nakon nekoliko izlazaka fanzin je pružao vrlo zanimljive sadržaje i uspio zainteresirati širu čitateljsku publiku, iako je izlazio u maloj nakladi (tek pedeset primjeraka). Prestanak izlaženja »Calzolaja« označio je fazu u kojoj sam uz pomoć bliskih suradnika otvorio za ovu sredinu nove mogućnosti autorskog izraza i djelovanja.

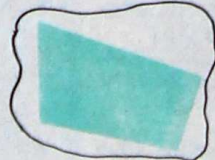
Kako je »Flash« bio konceptijski zamišljen? Kroz gotovo sve brojeve vidljivo je naginjanje prema bazičnom rocku iz šezdesetih godina i novijim sličnim zbivanjima na svjetskoj sceni. Kako to objašnjavaš?

»Flash« se pojavio u vremenu vraćanja temeljnim vrijednostima rocka, povraćenog interesa za sirovi zvuk šezdesetih godina i psihodeliju, fuzioniranja starih rock sadržaja s novim. Ta su gibanja, inicirana najprije na američkoj underground sceni, značajno utjecala ha ponovno buđenje rocka. Usudio bih se reći da je u globalnom pogledu to kretanje bilo najznačajnije u ovom desetljeću, naravno, uz evoluciju hardcore-punka. Da, stranice našeg fanzina najviše su bile otvorene za napise o garage-rocku, novoj psihodeliji, revaloriziranim grupama iz šezdesetih godina i sličnom, ali trudili smo se da ne zanemarimo i druge zanimljive pojave, pulsku scenu, domaću produkciju, koncertnu aktivnost u našoj zemlji, itd. S druge strane, objavljivali smo literarne radove, ustupali dosta prostora mail-artu i vodili dosta računa da fanzin bude izgledom originalan i zanimljiv.

Da li je rock što se nadovezuje na šezdesete godine glavno područje tvog muzičkog interesovanja?

Ne. Prati sistematski sve što se događa na glazbenoj sceni i ne identifikiram se samo s tim segmentom rocka. »Flash« je bio osmišljen projekt, s temama primjerenim za fanzinsko prikazivanje. A što se tiče mojih muzičkih favorita, njih ima zaista puno. Teško je neke izdvojiti. Posljednjih mjeseci najviše sam slušao grupe poput Lyres, Opal, Thin White Rope, Minutemen, Firehose, Hüsker Dü, Sonic Youth, Butthole Surfers, That Petrol Emotion, Smithereens, itd. Svidaju mi se i zadnji albumi Princea.

PET 6' PET
 BROJ 13.
 ETR. 10.

FLASH 9-10

Koliki je bio tiraž »Flasha« i kojom tehnikom umnožavanja ste se služili?

»Flash« je umnožavan samo u pedeset primjeraka, ali smo pažljivom distribucijom i kolanjem »od ruke do ruke« postigli željeni efekt. Teško je bilo udovoljiti zahtjevima svih zainteresiranih čitalaca, jer većinu brojeva nije bilo moguće doštampati. Pored fotokopirne tehnike koristili smo sitotisk i »handmade« tehnike, najviše kod izrade korica i autorskih umjetničkih priloga. Zanimljivo je da se fanzin dijelio besplatno, što je rijetka praksa i na fanzinskoj sceni.

Da li si imao stalne suradnike u »Flashu«?

Kroz deset izlazaka ostvario sam suradnju s pedesetak domaćih i inozemnih autora. Svakako moram istaknuti da su mi na razne načine najviše pomogli Valter Smoković, Pino Ivančić, Miro Kusačić, Dobrica Kamperelić, Boris Bjelica i Feručo Lukež.

Zašto je fanzin prestao izlaziti?

Glavni razlog je u mojoj želji za ispunjenjem nekih drugih autorskih i organizatorskih potreba, a dobrim dijelom je to i zbog trenutnog zasićenja, jer fanzinima se bavim skoro pet godina. Moguće je da ću se vratiti nekim novim fanzinom.

Čime se trenutno baviš? Primjetio sam da si svoje aktivnosti usmjerio prema mail-artu, koji je meni prilično nepoznat.

Mail-artom se bavim oko dvije godine, nakon povezivanja s beogradskim mail-artistom Dobricom Kamperelićem i uključivanja »Flasha« u međunarodnu mrežu (network). Početkom prošle godine Valter Smoković, Kamperelić i ja priredili smo u Puli prvu izložbu mail-arta, koja je bila vrlo zapažena i dobro prihvaćena. Dobili smo tako poticaj za pokretanje novih umjetničkih projekata. U pripremi je i druga izložba, čije otvaranje planiram za početak ljeta. Paralelno s time bavim se umjetničkim radom, komuniciram, i surađujem s brojnim umjetnicima iz cijelog svijeta, sudjelujem u međunarodnim projektima, surađujem u domaćim i inozemnim mail-art magazinima. Mail-art pruža neslućene mogućnosti za jednog autora i djeluje poput zaraze.

Što je zapravo mail-art i kako funkcionira?

Mail-art je umjetnički pokret koji se prvi put pojavio početkom šezdesetih godina, s ciljem da poveže umjetnike širom svijeta i omogući cirkuliranje ideja i razne druge oblike suradnje. Koristeći poštanski sistem i vrlo razgranatu mrežu (network) mnogobrojni autori na vrlo demokratski i nesputan način prezentiraju svoj rad i ideje, nezavisno od institucionalizirane i komercijalizirane umjetnosti te tradicionalnih estetskih zakona. Eto, to bi bilo pojednostavljeno objašnjenje mail-arta.

I na kraju, kako ocjenjuješ stanje na pulskoj i jugoslavenskoj rock i fanzinskoj sceni?

Naša rock scena suočena je s brojnim problemima, najviše ekonomske prirode, koji bitno utječu na kompletnu situaciju. Stoga je svaki napor za poboljšanje te situacije hvale vrijedan. Unazad nekoliko godina evidentna je i stvaralačka kriza domaćih grupa i autora. Tek nekoliko grupa, po mojoj procjeni, dokazalo je da mogu stajati uz bok svjetskih poznatih i priznatih skupina, npr. Miladojka Youneed, Mizar i još neki.

Što se tiče pulske scene, unazad godinu dana bilježim pojavu nekoliko zanimljivih grupa. Priznanje za uporan i marljiv rad treba odati »Idijotima«, iako povremeno pretjeruju sa svojim »idiotijama«. Sretan sam što je istarski rock »veteran« Franci Blašković uspio s diskografskom realizacijom otkaočenog i vrlo zanimljivog projekta »Gori uš Winnetou«, odnosno »Addio Pola«. Mlađe grupe karakterizira međusobna stilska različitost, koja varira od čistog garage-rocka, preko rock-bluesa, do speed-metala. Dopadaju mi se The Spoons, Messerschmidt i još neki. Nadam se da će biti dovoljno uporni da dosegnu konkretnije muzičke rezultate kojim bi se vinuli u sam vrh domaće scene, za što, sudeći po prvim demo-snimcima i koncertnim nastupima, postoji dobar osnov.

Za domaće fanzine možemo reći da su ogledalo situacije na alternativnoj rock sceni. U odnosu na zaista veliki broj fanzina premlađe kvalitete publikacija s kontinuiranim izlaženjem. Dopada mi se tvoj »Vrnitev otpisanih«, zbog dotjeranosti i profesionalnog pristupa u uređivanju, zanimljivog je subotičko-pančevački fanzin »Ples slomljenog dupeta na vetru«, zbog neubičajenih sadržaja, iako mi smeta prepotnost njegovih autora, svidio mi se posljednji broj fanzina grupe Napred u prošlosti i osiječki samizdat »Paprak«, zbog zavidne razine pismenosti, toliko problematične kod gotovo svih autora fanzina. Na pulskoj fanzinskoj sceni vlada zatišje već godinu dana. Možda je to zbog »Petice«, koja otvoreno poziva na suradnju i autore fanzina, u nastojanju da afirmira rockerske aktivnosti koje se nalaze u opoziciji s industrijom zabave i njenim zatupljujućim proizvodima.

David Kržišnik (»Vrnitev otpisanih«, Ljubljana)

temat pripremio E. Valentić

»RADIM, DA MI SE PLATI«
Nepoznati misliac s kraja XX vijeka

Sposoban čovjek, tko je to? Da li se ti, čitaocu ovih redova, smatraš osobim čovjekom? Po kojim kriterijima smjestiti ljude u onu kategoriju? A ako krenemo od »deklarativnih« značenja riječi »sposoban« prvo se utvrđuje na nekim općim psihološkim temeljima čovjekova funkcioniranja...

No, postoji i jedan drugi problem: Kome od ova dva faktora isposobnost, motivacija dati prioriteta? Koji je važniji u obavljanju određenog posla? Tu se znatno razlikuju i diferencijalu u dvije skupine: na one koji daju prednost jednom od faktora i na one koji smatraju da su u podjednaku mjeri važne i naše sposobnosti i naša motivacijska energija...

Zadržao bih se na jednom drugom problemu često prisutnom posebno među mladim ljudima. To je problem NEDOSTATKA MOTIVACIJE uz nesumnjivo prisustvo sposobnosti. Stoga napravi čovjeku koji ima takav nesrazmjer u svom ponašanju? Osim što takve ljude natečešće i ne stimulira neko iz njegove okoline...

SKICA ZA AUTOPORTRET I

Kodajući se na komade, tonući u svaki postupak i osjećaj, govornički bih si: Bijedan bilans, čuro! Popluno gadan posao, priznat ćeli. Njaka potpora, bolji nego što se nje primio!

SKICA ZA AUTOPORTRET VI

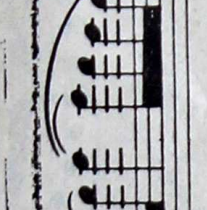
Pametno i lijepo objasnio mi suštinu: Riječi su katraj, crne, ljepiljive i guste kimam glavom. Sve jasno. U glavju je pjesma, poznati zvuk nikako da dešifriram. Semiotički izmjene. Dogadajnja...

SKICA ZA AUTOPORTRET VII

Ja postojim, postojim zasigurno. Zarezem koljeno po kamenju još dok mi oblik nezavršen, još dok mi stvar nepoznatik bila mala. Postojim, postojim! Imam uho. Otac ga potpuno oblik bila mala. Moj otac je moj otac i ja postojim...

MIRELA

SKICA ZA AUTOPORTRET XVIII

Žene u grad. Žene iz grada. Lagan miris u prolazu. Samo bez mošusa, molim! Za stolovima. Žene bez stolova. Ne diraj mi rame, molim! Sminka netopljiva. Noge u čarapama...

MIRELA

SKICA ZA AUTOPORTRET XIX

duha: njegovi izlošci smo mi sami; svijet jednog i svega; svijet točke i lika, on sam mi svi; i fizičko i metafizičko; i dah i kriška kruha. Nekatvorenost koja razotkriva svakoga od nas. Sijekmo dojam kalčićeva potpisa...

MIRELA

SKICA ZA AUTOPORTRET XX

»SNOVIDENJA« - SVIJET KOJI POTISKUJEMO
● KALČIČEVI IZLOŠCI MI SAMI ● SVIJET, JEDNOG I Svega ● SVIJET TOČKE I LIKA ● ON SAM MI SVI ● I FIZIČKO I METAFIZIČKO ● I DAH I KRIŠKA KRUHA ●

MIRELA

SKICA ZA AUTOPORTRET XXI

Događila se izložba 28. travnja 1989. godine, u knjižari »Mladost« na Trgu Republike u Puli, autora SLAVKA KALČIČA, naslovljena »SNOVIDENJA«. Kalčić je izložio dvadeset radova u tehnici stangrama. Uvodi nas tako u sudbunu igru vlastite imaginacije i bogatstvo svijeta koji potiskujemo...

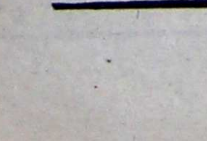
MIRELA

SKICA ZA AUTOPORTRET XXII

izložba se još uvijek događa (provjerite u »Mladosti«, a može bit i »Augustovom hramu«), ocijenite koliki je vaš udio u obuhvatnosti svega, i fizičko i metafizičko...

MIRELA

SKICA ZA AUTOPORTRET XXIII

»SAN DRIPAV SAN DALJINE« (Tragati, naci, obaj)
Tragati
Skok iz daljine, u vrtlogu sna.
Pas - krvav, isklesan iz čestica.
Gnjusni ljudi, crvi - obični neotesani.
Muka u kaosu koji knješti...

MIRELA

SKICA ZA AUTOPORTRET XXIV

Neć! Neć! Neć!
Blaci, nezdriva, virtuozna.
Hlarcina si što misliš? Frustracija.
Opasnost, hit! Predaj se, nek te Čežnja vodi - ali ne, ti to sebi Ne možeš dopustiti, ti si lik - liknost.
Poigravati se - opasno - preopasno čak.
Naci način - ozbiljiti čin.
Cekam te, Moraš doći. To je jakće od tebe.
Od mene - od nas. Pogledaj more - divno plavo
More. Gluposti. Ne mogu. Zakobenje u meni. Glas u Meni, ali ne izlazi. Posvećenje, zašto tebi, Zašto sebi? Ne, ne mogu. Cvrlut - život, ne Zelim ga više. Korak si do ponora, predica do bezbrižna
Naci način - ozbiljiti čin.

MIRELA

SKICA ZA AUTOPORTRET XXV

»MALI MANIFEST DANIELA SIROTIČA POVODOM POEME MU »SAN DRIPAV SAN DALJINE«
P. Što je ovo pred nama?
O. NOVI ROMANTIZAM!
P. Kojom se tehnikom služat?
O. DIKTAT MISLI!
P. Forma je specifična...?
O. ONA JE U MENI!
P. Kako se odnositi prema jezičnim pravilima?
O. NE VOLIM IH.

MIRELA

SKICA ZA AUTOPORTRET XXVI

MALI MANIFEST DANIELA SIROTIČA POVODOM POEME MU »SAN DRIPAV SAN DALJINE«
P. Što je ovo pred nama?
O. NOVI ROMANTIZAM!
P. Kojom se tehnikom služat?
O. DIKTAT MISLI!
P. Forma je specifična...?
O. ONA JE U MENI!
P. Kako se odnositi prema jezičnim pravilima?
O. NE VOLIM IH.

MIRELA

SKICA ZA AUTOPORTRET XXVII

MALI MANIFEST DANIELA SIROTIČA POVODOM POEME MU »SAN DRIPAV SAN DALJINE«
P. Što je ovo pred nama?
O. NOVI ROMANTIZAM!
P. Kojom se tehnikom služat?
O. DIKTAT MISLI!
P. Forma je specifična...?
O. ONA JE U MENI!
P. Kako se odnositi prema jezičnim pravilima?
O. NE VOLIM IH.

MIRELA

SKICA ZA AUTOPORTRET XXVIII

MALI MANIFEST DANIELA SIROTIČA POVODOM POEME MU »SAN DRIPAV SAN DALJINE«
P. Što je ovo pred nama?
O. NOVI ROMANTIZAM!
P. Kojom se tehnikom služat?
O. DIKTAT MISLI!
P. Forma je specifična...?
O. ONA JE U MENI!
P. Kako se odnositi prema jezičnim pravilima?
O. NE VOLIM IH.

MIRELA

SKICA ZA AUTOPORTRET XXIX

MALI MANIFEST DANIELA SIROTIČA POVODOM POEME MU »SAN DRIPAV SAN DALJINE«
P. Što je ovo pred nama?
O. NOVI ROMANTIZAM!
P. Kojom se tehnikom služat?
O. DIKTAT MISLI!
P. Forma je specifična...?
O. ONA JE U MENI!
P. Kako se odnositi prema jezičnim pravilima?
O. NE VOLIM IH.

MIRELA

IZLOŽBA

Događila se izložba 28. travnja 1989. godine, u knjižari »Mladost« na Trgu Republike u Puli, autora SLAVKA KALČIČA, naslovljena »SNOVIDENJA«. Kalčić je izložio dvadeset radova u tehnici stangrama...

SKICA ZA AUTOPORTRET VI

Pametno i lijepo objasnio mi suštinu: Riječi su katraj, crne, ljepiljive i guste kimam glavom. Sve jasno. U glavju je pjesma, poznati zvuk nikako da dešifriram...

SKICA ZA AUTOPORTRET VII

Ja postojim, postojim zasigurno. Zarezem koljeno po kamenju još dok mi oblik nezavršen, još dok mi stvar nepoznatik bila mala. Postojim, postojim! Imam uho...

»VOLITE LI TEHNIKU?»

Zapis s MEHANIKE FLUIDA

Štakori više invaziju. Sutra je praznik. Sutra idem kući. Mravi, i štakori nadolaze u horda-ma. Invazija. Život treba srediti. Kupiti insekticid i pošpri-cati mrave. Kupiti mišolovku i pohvatati šta-ko-re. Otići kući. Odseliti se. Ostaviti sve pro-štakori ostaju. I mravi.

blerne štakorima. Srediti život. Odbaciti nepo- trebna naprezanja. Jedinično naprezanje je sila po površini. Nepotrebno naprezanje!

Pa što ako se volumen mijenja? Možda će se povećati naprezanje, svijet neće propasti zbog toga. Svijet neće nikada propasti. Jer štakori ostaju. I mravi.

Zapis s NAUKE O TOPLINI

Entropija¹ svijeta kao ograničenog sustava teži ka svojem maksimumu (prema Maxwellu). I zato mi nikada nećemo moći biti jednaki; ti ćeš uvijek više izgubiti nego što mi daješ, odnosno ja nikada neću dobiti sve što mi pružaš. Čemu onda ikakvo davanje?

¹ Entropija (grč.) termodinamička veličina ko- jom se izražava stupanj degradacije energije nekog fizikalnog sustava (prema "Leksikonu IZ").

SUNČICA

SUNČICA

CIKLUS

LJUBAVNA PIESMA I

Dodi.

ČEŽNJIVA PIESMA

Dodi.

EROTSKA PIESMA I

Dodi.

FRUSTRIRANA PIESMA

Dodi već jednom!

PIESMA S AUTOBUSNE STA- NICE

Dodi već jednom!

Dodi već jednom!

(ponoviti više puta, po želji)

I JOŠ:

LJUBAVNA PIESMA II

Mrzim te!

NIŠTA

Upravo tako.

NATAŠA

GLUMA

NITKO KAO JA

Sam. Sam. Sam.

Ja sam sam.

Sam. Sam.

Sam sam.

Sam.

Ja.

NATAŠA

Glumim glumom glumom

glumeći glumca gluhoga;

glupo glumatanje = grušanje;

glumivši glumim,

jesam i gubim.

NATAŠA

Alfa liči na ribu

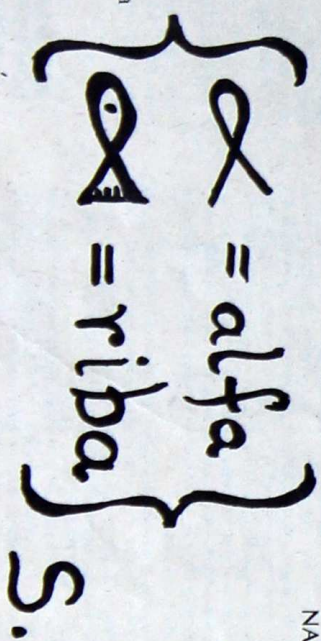
vitčaste zagrade se ljube

dublje

dublje

dublje

alfa bi nas izjela.

Sunčica

Alfa = alfa

Riba = riba

S.

NEMA TE
zavija vjetar
u meni, grušša se krv
smirenje
dodir mi treba
pogled prijatelja
prestizu me trenuci nadanja
siššava me vjetar.

MIRJANA

TKO I GDJE SMO MI («ABRAKASAS»?)

Fanzin o umjetnosti i evoluciji!

F. M. Dostojevski, Boris Mirkovic (psiholog), Silvo Šarić (skice), Mirela Jovičić, Daniel Sivorić (Hemingway), Orian Bulić, Mirjana Dopus, Nadan Ropčić (grafički uređnik), te Sunčica Vitorović i Nataša Dragun (dosjetile se i realizirale).

Hvala Marini i Miri, kao i inima koji su pomogli da se susretnemo... hvala i petici...

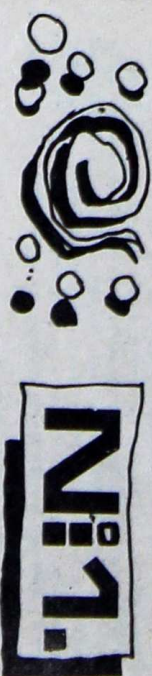
Pula, »Augustov hram«, »Mornar«, 20. svibnja 1989.

1788.

IZREZI, PRESAVI, PROČITAJ, DAJ DALJE...

ABRAKASAS

Fiodor Mihajlovič Dostojevski, »IDIOT«, RAD, Beograd, 1988. (str. 476/477)

»Svako, ništa nije neprijatnije nego biti, recimo, bogat, iz dobre porodice, pristojne spoljašnosti, dovoljno obrazovan, prilično pametan, čak dobar, a u isto vrijeme nemati nikakvog dara, ničeg svojstvenog, čak ni osobitost, nijedne vlastite ideje, već biti sasvim »kao svi«. Imaš bogatstvo... porodica čestita, ali se nikad nitiim nije stidjela; spoljašnost pristojna, ali bezizrazna, obrazovanje dovoljno, ali ne znaš na što da ga upotrebiš, imaš pameti, ali bez SVOJIH ideja; imaš srca, ali bez velikodušnosti, itd., itd. u svakom pogledu.

Takvih ljudi je na svetu izvanredno mnogo, kudikamo više no što se čini; kao i svi ljudi, oni se dele na dve klase: jedni su ograničeni, drugi »mnogo pametniji«. Prvi su sretniji. Ograničenom »srednjem« čoveku, nije na primer, ništa lakše nego da uobrti da je neobičan i originalan i, bez imalo kolebanja da uđiva u tome. Trebalo je nekim našim devojčkama da otkriju kosu, da stave tamne nadozare i da se nazovu nihilistkijama, pa da se odmah uvere kako su sa nadzararima u isti mah stikle i vlastita »nacela«. Trebalo je da kogod oseti u duši trnčicu nekog općedudskog, dobrog osjećanja, pa da se smešta uverti da niko više ne oseća tako kao on, da on prethiati u opštem razviku. Trebalo je da neko na reč prihvati nečiju misao ili da pročita jednu stranu nekog teksta bez početka i kraja pa da odmah povrne da su to »njegovog misli« i da su se rodile u njegovom mozgu.

Ja: Moguće i jesam ograničena, osrednja, lažna, »nihilistkijina«, no samim razmišljanjem o tome i sumnjom već ne spadam u »prvu klasu« bezizražajnih. »Druga klasa« vremenom postaje svjesna svoje samoobmane i shvata taštnom krahita, oko se na vrijeme ne pomiri sa svojom običnošću, pa iznada i izgradi neke svoje istinske, mada ne tako željeno spektakularne kvalitete – jer »moguća privoda« ne zakida na svim poljima, hvadama, pšnjačama, vočnjačama, parkovima i nasadima...

JA: Koji je moj voćnjak?

MI: Imamo SVOJE ideje!

S & N

SAŽETAK SADRŽAJA:
Mi imamo svoje ideje. Da bismo ih realizirali rabimo HIT-TOP-GUN-FORMULU: UR = S x M, značenje koje će se samo »dekontaminirati« u jednom od napisu. Vidjet ćeš evolucijske skice, muskarčeve i žemne autoportrete što vrište i uzdižu: vole se do ludila, ostavljaju dah lagana mirisa u prolazu; i nekako postoje, mada sami u sebe ponajviše sumnjaju. Kada očajničko traganje izneveri, pojedinač odustaje od biti i prepusti potragu izdžljivijima. Ne zadugo, jer shvatiti sebe iz vlastite nutrine jednak je izazov, i fizičkog i metafizičkog. Život treba srediti – alfa bi nas izjela. Poruka je onoga koji je tamo boravio: »Smiješak nek te vodi u prostore gdje strah je...« Sve ovo ponovi više puta, po želji. (Upravo tako.)

nataša

